

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec . . . " 2-20
 za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
 za ostalo tuzemstvo . . . " 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . " 2.—
 V upravi prejemajo mesečno . . . 1-70
Sobotna izdaja:
 Za celo leto . . . " 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
 za ostalo tuzemstvo . . . " 12.—

SLOVENE

== Inserati: ==
 Enostopna poltrnata (72 mm):
 za enkrat . . . po 18 v
 za dvakrat . . . " 15 "
 za trikrat . . . " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Poročna zaganila, zabavila, smrtinice itd.:
 enostopna poltrnata po 2 v.
 == Poslano: ==
 enostopna poltrnata po 40 v.
 Izhaja vsak dan, izveniški no-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vojni reč.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopis se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Bolgarija na razpolju.

(Izvirni dopis »Slovenca«. — A. B.)

Sofija, 12. januarja 1915.

Čeprav je Bolgarija proglasila nevtralnost, vendar so vsi Bolgari prepričani, da do konca evropske vojske ne bodo mogli ostati nevtralni; prej ko slej bodo morali poseči vmes, razume se, da bi želeli začeti akcijo čim pozneje ko mogoče. Pred nastopom spomladi pa na vsak način ne bo spopada z nobenim sosedom, ker prirodne in gmotne zapreke tega ne dopuščajo.

Vprašanje, kateri vojujočih se strank naj bi se Bolgarija pridružila, je torej od dne do dne bolj pereče: ali se naj pridruži bolj simpatični, ali bolj močni. Ali naj odločuje čustvo? Ali naj odločujejo interesi? Katera stranka ima največje izglede za zmago in bi bila nasproti Bolgariji najbolj dorežljiva?

Ljudstvo v Bolgariji simpatizuje — o tem se ne dá prerekati — z Rusijo, kar je sicer lahko umevno. A inteligenca je razdeljena po svojih čustvih na toliko strank, kolikor je držav v Evropi: nekaj strank se navdušuje za slovanstvo, druge za francosko civilizacijo, tretje za načelo narodnosti, četrte za pravice malih narodov; a ne manjka tudi takih, ki proslavljajo nemško železno disciplino, nemško obrt in nemško kulturo. Na tej podlagi bo težko priti do sporazuma. Tukaj so odločilni momenti: vzgoja, obrazovanje in osebni interesi posameznih članov bolgarske inteligence, kateri večinoma izvirajo od tod, kjer je doživljal dotični mladenič svoje študije: ali v Nemčiji, oziroma nemških mestih Avstrije, ali na Francoskem, v Belgiji, ali kje drugje. Germanofilstvo in frankofilstvo sta torej v krogih bolgarske inteligence bolj razširjeni čustvi, kakor pa rusofilstvo, kateremu so vdani bolj redki, večinoma starejši možje, kateri so doživljali svoje študije v Rusiji. Precej pa je tudi takih, ki so prinesli s seboj iz Rusije socialistične, anarhistične in nihilistične nazore.

Istina je, da v političnih vprašanjih čustvo ne more odločevati. V tem oziru so merodajni interesi.

Evropsko ravnotežje, ki se je vzdrževalo vsled protivnih interesov veselih, je jamčilo za neodvisnost balkanskih držav. A evropska vojna, ki bo dala zmagujočim oblast odločevati o usodi cele Evrope (zajedno z Balkanom), bode odločila o obstanku ali prestanku malih držav. Za te velja torej znani Shakespearov rek: »To be or not to be, that is the question.« (Biti ali ne biti, to je tukaj vprašanje.)

Pravi interesi katerekoli države stoje višje kakor gole obljube. Torej se ne bo to izpolnilo s strani velikih držav nasproti malim, kar se obeta, nego to, kar je v interesu večjih. Zato se čustva posameznih državljanov ne smejo pomešati z interesi države.

Tisti časi so minili, ko se je bolgarska zunanja politika vodila samo z ozirom na Rusijo ali kako drugo velesilo. Od početka velike vojne si stojita nasproti: trozveza in trojni sporazum. A ker je Italija ostala na strani, ima Bolgarija nasproti samo Nemčijo in protinemško zvezo, med katerima se ima odločiti. Načelno vprašanje, kateremu se mora vsa pozornost posvetiti, se glasi: Kako se bo rešilo balkansko vprašanje, ako zmagata Nemčija, in kako, ako zmagata protinemška zveza?

Zmagata Nemčije more dati Bolgariji največ: vzhodno Srbijo, Štip, Kočane, pa menda Dramo in Kavalo, če bode poslednjo Nemčija žrtvovala Bolgariji, v tem ko jo je v Bukareštu priborila Grkom. Zapadna Tracija bo izgubljena za Bolgarijo, a železnica Niš—Svilengrad bode postala del velike svetovne proge, ki veže Hamburg z Bagdadom, to je Evropo z Azijo, Bolgarija pride tako med močne sosesede Avstrijo, Rumunijo in Turčijo. Kako bi v tem zemljepisnem položaju dihalo, o tem še sedaj ni mogoče soditi. Bilo bi tudi prezdgojati. »Qui vivra, verra.«

A kako bi bilo, ako zmagata protinemška zveza? Glede tega učenjaki še niso sporazumni. Samo številke se citirajo: Rumunija bi imela 11 milijonov, Srbija 10 milijonov a Bolgarija 7½ milijona prebivalcev. To so gole številke, o katerih pa še ni znano, kako bi se popopnile v realnosti. Tu bi morala pomagati dorežljivost dotične močne države, ki bi zmagala. A v tem oziru velja menda še vedno stari latinski rek »Non bene conveniunt majestas et amor.« (»Ljubezen in veličina se ne razumeta.«)

Kaj je torej Bolgariji storiti v takem delikatnem položaju?

Kakor je nekaj Heraklej bil na razpolju, tako se nahaja sedaj tudi Bolgarija.

Akcija ameriških otrok za mir.

Parnik »Jason«, ki je pripeljal božične darove ameriške dece sirotam evropskih bojevnikov, je bil prvi lepi mirni pozdrav, ki je preko morja došel v našo staro Evropo, ki jo opustošajo velike vojne vihere. Sedaj se je po prizadevanju K. Devereur-Blake v Zedinjenih državah Severne Amerike ustanovil odbor žena, ki se bore za žensko volilno pravico, katerega naloga je, da pridobi ameriške otroke za podpis

mirovne peticije na državne poglavarje vojujočih se narodov. Odbor se v svoji agitaciji poslužuje posredovanja šol. Šolska nadzorna oblast v New Yorku podpira to namero. Ustanove se otroške organizacije, ki bodo delovale za skorajšnji mir ter bodo služile vzgoji v duhu temeljne mirovne ideje.

Ako bo začeta akcija bojevnice za žensko volilno pravico vspela, potem se v vsaki državi severoameriške Unije izbere po en otrok, ki ga s peticijo odpošljejo v Washington; ondaj se potem mali odposlanci skupno podajo na poslanstva inozemskih držav ter poslanikom izroče peticije. Peticija se bo glasila takole: »Mi podpisani otroci Zedinjenih držav prosimo vladarje teh velikih narodov, da nemudoma stavi predlog za premirje, spore vojujočih se narodov predložijo v mirno in pravično rešitev mirovnemu razsodišču v Haagu ter obljubijo, da bodo vsa bodoča sporna vprašanja mirno reševali na enak način.«

Mi smo otroci in vnuki vaših nekdanjih podanikov, mnogi izmed nas so s krvjo in simpatijo zvezani z vojaki, ki se v tej strašni vojni na raznih bojiščih bore za življenje in smrt. Rotimo vas, da to strašno klanje ustavite. Prosimo vas za to v imenu bedne evropske in azijske dece, kateri so odzvati očetje in vzgojitelji in ki v strašnih razmerah, ki jih je povzročila vojna, trpe škodo, ki je ni mogoče popraviti.«

Miss Blake in njene tovarišice v odboru pač same ne verjamejo, da bi s to otroško peticijo iz Amerike napravile konec borbi narodov. Toda njihov korak ni samo značilen za razpoloženje v velikih ženskih krogih, marveč vsebuje tudi vzgojno misel velike vrednosti. Čim prej in čim temeljiteje se začne deca vzgajati v duhu solidarnosti vseh narodov in v duhu mirovne ideje, tem bolj je za človeštvo.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Splošen položaj neizpremenjen. — Uspehi naše artiljerije ob Dunajcu. — Naš oddelek porušil ruski most.

Dunaj, 20. jan. Uradno se poroča: Splošen položaj je neizpremenjen.

Na fronti na Poljskem so se vršili, ne glede na spopade patrulj, le artiljerijski boji.

Ob Dunajcu je naša artiljerija z uspehom obstreljevala oddelke sovražne infanterijske čete in je prisilila,

da so morali Rusi zapustiti neko močno zasedeno pristavo. Nek naš oddelek je prodrl čisto do reke, zadal sovražniku več sto mož izub in porušil vojni most, ki ga je napravil sovražnik čez Dunajec.

V Karpatih so se vršili le neznatni spopadi.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 20. januarja. (Kor. ur.) Veliki glavni stan poroča:

Položaj na vzhodu je neizpremenjen.

Najvišje vodstvo armade.

Ob Nidi in ob Dunajcu naša artiljerija uspešno nadaljuje svoje poruševalno delo. Dne 7. t. m. je poglala sovražnika iz njegovih postojank vzhodno od Zakliczyna. V današnjem poročilu generalnega štaba se pa zopet poroča v novih uspehih naše artiljerije. Zahodno od Tarnowa so Rusi sredi decembra na posameznih točkah prekorčili Dunajec in se ustalili na zahodnem bregu reke. Neko veliko pristavo, katero so napravili za oporišče svojih postojank, je včeraj naša artiljerija izpremenila v razvaline. Nato so se Rusi pričeli umikati v razdalji kakih 600 metrov. Nek naš infanterijski oddelek je izbral za Ruse zelo kritičen trenutek in je izpadel iz svojih strelskih jarkov ter zasledoval umikajočega se sovražnika. Ujel je več sto Rusov ter došel končno do reke, kjer so naši saperji razrušili ruski vojni most. Ostanek ruskih čet, ki je še ostal na zahodnem bregu Dunajca, je na tem delu brez zveze z vzhodnim bregom. Če se Rusom ne bo kmalu posrečilo popraviti mostu, kar bo naša artiljerija gotovo poskušala preprečiti, proti precejšnjim ruskim četam uničenje.

V Karpatih razvijajo Rusi že nekaj dni sem živahno poizvedovalno delavnost z močnejšimi oddelki. Mogoče je, da se bodo tam v bližnjem času odigrali zopet večji dogodki.

RUSKO POROČILO.

Dunaj, 20. jan. Iz Kodanja poroča: Najnovejša ruska poročila govore o srditih bojih zahodno od Visle, pri katerih se Rusi poslužujejo ročnih granat. Za Somiezo se vrše ljuti boji. Ruski listi poročajo na podlagi dopisov vojnih poročevalcev in na podlagi kritičnih vojaških krogov, da imata zaveznika načrti osvoboditi Galicijo in osvojiti Varšavo. Kljub temu pred spomladjo ni pričakovati odločitve. Zaveznika sta sicer oddaljena le 10 do 30 milj zahodno od Varšave, vendar ne bo mogoče Varšave frontalno napasti. Se-

LISTEK.

V vojnem vrvenju.

Urednik »Figara«, Charles Tardieux, ki se je vojskoval kot desernik in je bil nevarno ranjen, opisuje neki francoski napad tako-le:

Stojimo v bojnem metežu. Prvič smo v boju. Nekoliko se razburjamo, obotavljamo in ne vemo, kaj da se vse pripeti. Krogle, ki švigajo neopažene pod listnato streho, spletajo okoli nas mrežo, ki se vedno para in obnavlja; v njo se siepo zaletimo s sklonjeno glavo, prav kakor ribe. Strašne so strojne puške, strojne kose! Če bi šli nazaj, čuval bi nas nekoliko telečnjak. Ne, povelje zahteva, krogam se zoperstavi, če te tudi preluknjajo, kakor igla platno, prsi, čelo, oči; vse, kar lahko slučaj zmleje kakor kašo drobno. Zavidam rinocera in krokodila.

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro telečnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prejšnja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu soodgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stojijo nihče. Podolgo ma leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kvisku! Bled je. obraz spačen, iskre se mu

oči, zakliče: »Ne streljajte več! Naprejš! Sklonjeni skočimo naprej skozi goščavo! Stoj!« — Vse se vrže na tla.

Poleg mene se plazijo neki ranjenec stokajoč iz bojne črte. Njegova kri rdeči travo. V gostem drevju razločim komaj 10 mož. Kakor črvi se plazijo po zemlji. Še enkrat poskočimo. V črti smo. Nabijamo iz navade, topo puške. Veliko jih je, ki se več ne premaknejo. Režeži... Koliko časa ostanemo v ognju? Končno zadoni glasno stotnikovo povelje: »Naprejš!« — »Udarimo!« pravi moj sosed. Skloni se za mal grm. Bojimo se. Grmovje je tako gosto, da ne vidimo deset metrov daleč. Lahko zadenemo nenadoma na skritega sovražnika. Ni mogoče, da vzdržimo. Neznosno je, kar čutimo. Dvignem se. Truden sem in razjarjen, ker se moram tako plaziti. Se li ne konča gozd? Moramo li pasti naravnost Nemcem v roke?

Tek, tek, tek, tek... Zopet strojne puške. Naj se izdijva vihar. Kakšna toča! Dvigni glavo, mrtev padeš. Kje se nahaja moja četica? Nobenega človeka ne poznam več. Puška me žge v roki. Če bi zdaj prišli! Komaj 80 metrov nas loči še od njih. Povelje: »Nasadite bajonete!« Roka noče več ubogati. Mirno, mirno, desernik! Kri divja v sencih, vroče mi je, griho suho, komaj požiram. Krogle zadevajo drevje; strašno divjajo. Strelske črte tvorijo vedno gostejšo mrežo okoli nas. Če ustaneš. se

ti zdi, kakor da se potapljaš v kovinski potok. Granate drve proti nam kakor železniški stroji, kadar šumi para iz njih. Se li Nemci ne bodo naveličali streljati! Ni mogoče, da v tem šundru razumeš kako povelje. Plazim se in streljam, ker vidim, da tako delajo tudi tisti, ki se nahajajo poleg mene. V valoviti črti, ki se valj sem in tja, napredujemo podobno valu, ki se odbija ob nevidnih ovirah. Stokamo, kolnemo in tožimo, ko se plazimo čez že mrzla trupla svojcev. »Naprejš!« Zopet naskočimo. Zadnjič. Duši nas strah, mrzlota, nepotrpežljivost, da že končamo in da kaj vidimo. Tek, tek, tek, tek, tek, tek, tek! Vržemo se na tla. A dovolj je takih, ki padejo, ne da podložijo roki, in zapuščajo vrzeli. Končno, svita se. 40 metrov pred nami se razprostirajo nemški strelski jarki, razsvetljejo jih svetli bajoneti in neprestani ogenj. Kako pridemo v jarek?

Čutimo, kako obstoji naše premikanje. Negotovi se umikamo, niti ne mislimo več, da streljam. Naši kriče: Žične ograje! Nekaj naših se je že ujelo v strašni zapreki. Nič več ne ustanejo. Preluknjale so jih krogle. So li padli vsi voditelji? Z vseh strani kriče: »Nazaj! Nazaj!« V 30 sekundah preletimo 200 metrov. Prej smo za to rabili 20 minut, celo večnost med točo strojnih pušk. Nazaj v strelske jareke, kjer leže vsi ranjeni in mrtvi tovariši poleg proč vrženih stvari. Bledi, razburjeni in

zdivjani v onemogli jezi streljamo, streljamo v gozd, dokler ne pridirja poveljnik, razoglav je, od zadnje čete in kriči: »Prenehajte; ne streljajte več!«

Iz vojne.

Dekleta hočejo nadomestiti vojake kuharje.

»Budapesti Hirlap« poroča, da se je sto deklet iz Zente ponudilo vojnemu ministru, da bi namesto vojakov prevzele kuharske posle na bojnem polju, dotični vojak! bi pa potem lahko šli na fronto.

Vojna in monakovski brivci.

One obrtne stroke, ki so živele v prvi vrsti od razkošnosti in zabav domačega prebivalstva, zlasti pa tujcev, so po vojni zelo prizadete. O tem pričča naslednja tožba nekega monakovskega brivca, ki jo priobčuje v enem tamošnjih listov. Med drugim piše: »Neglede na to, da je bilo kakih 150 samostojnih brivcev in veliko število brivskih pomočnikov poklicanih pod orožje, je ista usoda zadela tudi polovico moških naročnikov. K temu pa še to, da so začeli preostali naročniki naravnost besno varčevati. Mnogi gospodje so si nabavili brivske priprave

danje ruske postojanke na Poljskem so le provizorične. Po došlih ojačenjih zaveznikov se bodo Rusi umaknili še bližje Varšave v dobro pripravljene postojanke. »Nowoje Vremja« poroča: o strašnih bojih pri Bolimowu, kjer so Nemci 13 krat napadli. Neposredno je pričakovati generalnega naskoka na trdnjavo Przemysl.

Amsterdam, 20. jan. Rusko poslanstvo v Haagu podaja naslednji opis vojnega položaja ruske armade: Prodiranje na desnem bregu Visle se nadaljuje, medtem ko na levem bregu način boja ni izpremenjen. Nemci tujpatam napadajo ruske postojanke. Na neki točki se je posrečilo Nemcem, da so se polastili ruskega strelskega jarka. Na vseh ostalih točkah so se pa nemški napadi ponesrečili.

NA JUŽNEM POLJSKEM SE BODO RUSI UMAKNILI?

Frankfurt, 20. januarja. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Londona, da se tamkaj boje, da se bodo Rusi na južnem Poljskem iznova umaknili, in sicer za 40 kilometrov na črti Radomsk—Opatov, vzhodno od Lise Gore. Vojaški kritik »Nowoje Vremja« je mnenja, da bodo Avstrijci skoro opustili svoje mirovanje in Rusi naj bodo pripravljeni na splošno prodiranje zaveznikov na celi fronti.

ANGLEŠKI STRAH ZA RUSE.

Rotterdam, 20. jan. Iz Londona se poroča, da se splošno boje, da se bodo morali Rusi zopet za 40 km umakniti, in sicer na črti Radomsk—Opatov, vzhodno od Lysagore. Priprave zato so baje že odredene.

NEMCI NA RUSKEM POLJSKEM.

Lodz, 19. januarja. Nemški glavni guverner je izdal dve odredbi. S prvo razveljavlja prepoved prejšnjega ruskega mestnega poveljnika, naj se ne drže obveznosti nasproti Nemcem in ukazuje, naj se natančno izpolnjujejo obveznosti. Drugi odlok naroča delavski borzi v Lodzu, naj takoj spravi skupaj 10.000 delavcev, ki bodo gradili utrdbe, da se tako pomore tudi tistim, ki trpe bedo.

KAJ BO Z VARŠAVO?

Krakov, 20. jan. Deputacija varšavskih meščanov je šla v Petrograd in prosila, da bi se Varšava pred obstreljevanjem izpraznila. Vsi člani deputacije so bili baje aretirani.

POLOŽAJ PRED VARŠAVO.

Berlin, 20. januarja. »Berliner Zeitung am Mittag« poroča: Po kodanjskih poročilih so nemške čete prodrle že do zunanjih varšavskih utrd. Ta vest se pa ne strinja z ostalimi poročili, ki pravijo, da v splošnem vlada mir.

VARŠAVSKA PREDMESTJA PODMINIRANA.

V Varšavi se trdi, da so skrajna predmestja podminirana in da jih lahko poženejo v zrak. Domnevo potrja dejstvo, ker policija izpraznjuje cele mestne dele, ki jih stalno straži varnostni kordon.

NOVE RUSKE ČETE.

Bern, 17. januarja. »Daily Chronicle« poroča njen dopisnik z Rusko Poljskega, da pridejo ruski rekruti letnika 1914 še ta mesec v bojno črto.

FRANCOSKI GENERALI V RUSKEM GLAVNEM STANU.

Bruselj, 18. januarja. Poleg generala Pau se podasta tudi general Gallieni, po-

velnik Pariza, in general Kastelmann v ruski glavni stan.

OB NIDI.

Budimpešta, 20. januarja. »A Naku« brzojavlja njegov vojni poročevalec z Rusko Poljskega: Ob Nidi stoje čete neomajeno tako blizu sovražnika, kakor morebiti še nikdar. Ozemlje Nide je za obe strani radi mnogih močvirij nesposobno za naskok. Od 15. decembra nadalje so se komaj bili boji pehote; kvečjemu so bile praske med prednjimi stražami in med strojnimi puškami, nakar so pričeli grometi topovi. Naši letalci čudovito delujejo.

PRI DANKLOVI ARMADI.

Berolin, 20. januarja. (K. u.) Vojni poročevalec »Lokalanzeigerja« opisuje svoj obisk pri armadi generala Dankla. Naglašja, da se mu je z obiskom nudila prilika, da je videl najponosnejšo armado, ki se je kdaj vojskovala pod habsburškim vojnim praporjem. Vodena po slavnih tradicijah, prešinjena z zmagovitim duhom, ki prevaja ravno tako spremljevalce trenja, ko gazi blato, kakor tudi najvišje voditelje, gleda Danklova armada nazaj na čine, kakršnih vojna povestnica do zdaj še ni beležila. Vojni poročevalec je našel v črtah armade splošno vkorenineno zmagovalno zavest, da smatra kot izključeno možnost, da obstoja zdaj na svetu kaka sila, ki bi se mogla trajno upirati tem četam.

NADVOJVODA FRIDERIK PRI PRVI ARMADI.

Dunaj, 20. januarja. (Kor. ur.) Maršal nadvojvoda Friderik je obiskal čete prve armade. Med potom se je ustavil tudi v Krakovu, kjer so ga svečano sprejeli.

SLOVENC V PRZEMYSLU.

Iz trdnjave Przemysl je pisal praporščak Adolf Dostal svojim staršem v Ljubljani: Priscrčne pozdrave! Upam, da ste po letalcu dobili moje pismo o božiču. Naši božični prazniki v trdnjavi so bili pravi, žalibog daleč od domovine. Tu so tudi Mohar Janez, Jakobič Mih., Cargo Ant., Lokar Fr. in Čelik Peter. Meni je tu, hvala Bogu, prav dobro, sem zdrav in dobre volje. Upajmo na skorajšnje veselo svidenje. Do tedaj pozdravlja in poljublja vse skukaj Vaš Adolf.

JUNAŠKA SMRT PILOTA MALINA. — V PRZEMYSLU STA ZADELI DVE LETALI.

Krakov, 20. januarja. (»Grazer Volksblatt«.) V zadnjih tednih so avstrijski piloti večkrat poleteli iz obleganega Przemysla, ne da bi jih zadeli sovražni strelji. Sedaj pa se je odločil ruski aviatik stotnik Andrijevič zasledovati avstro-ogrskega pilota. Še prej pa je pisal svoji družini poslovilno pismo, napravil oporoko, in ko je zapazil avstrijskega pilota nad trdnjavo, se je dvignil z naglim vzletom proti našemu letalu, ki ga je vodil pilot Fran Malina. Kmalu nato se je zasiljal strahovit ropot; obe letali sta v največji hitrosti zadeli in padli na tla. Pilot Malina, doma iz Prage, je umrl junaške smrti pod svojim letalom.

TRDNJAVA KRAKOV IN BOJ V GALICIJI.

Dunaj, 20. januarja. Vojni poročevalec »Neues Wiener Tagblatt« baron Reeden, poroča o obisku, ki ga je napravilo nekaj vojnih poročevalcev pri krakovskem trdnjanskem poveljniku podmaršalu Kuku: »Trdnjava je v enajst dnevnem boju tvorila zvezo med armadama. Ni se pa samo udeleževala boja, ampak je delovala še bolj s tem, da je poleg izpadov s svojo mobilno

posadko obe armadi izdatno podpirala z vojnimi sredstvi, in sicer z municijo in živilji. Pristaviti moram še, da je bilo obnašanje krakovskega prebivalstva v tem času najvzornejše. Natančen pregled predbojišča in ruskih strelskih jarkov še danes jasno kaže, kako resno so se Rusi trudili, da zavzamejo trdnjavo.

IZ LVOVA.

»Wiedenski Kuryer Polski« je prejel nekoliko števil lvoških poljskih dnevnikov, »Slovo Polske« in »Gazeta Wieczorna«. Že na naslovni strani so nekatere posebnosti. Poleg našega koledarja je naveden tudi ruski; cena je povedana v ruski valuti. Uvodni članki so pisani pod vplivom ruske vlade in ruskih časopisov. Prve strani so večkrat napolnjene z dolgimi uradnimi odloki ruske vlade.

Med novicami beremo, da je lvoški telefon prevzela ruska vlada in da plačuje telefonske uradnike. Policija objavlja, da je bilo v pouličnem boju pri Lyczakowski mitnici več židov ranjenih in dva mrtva. Iz Lvova vozi dva vlaka na dan v smeri Brody in eden proti Voločiki; v Stryj in Jaworow vozi samo tovorni vlaki.

Lvoški rusofilski časopis »Prikarpat-skaja Rosija« naznanja, da se v lvoških pravoslavniških cerkvah vršijo slovesne službe božje, iz česar bi sklepali, da so se Rusi polastili že več katoliških rusinskih cerkv in jih izpremenili v pravoslavne cerkve.

Iz Ruske Poljske se poroča, da morajo po novem vladnem ukazu na vseh privatnih poljskih šolah zemljepis in zgodovino predavati profesorji ruske narodnosti; uči se lahko v poljskem jeziku, a profesor mora biti ruske narodnosti.

KAKO JE V MESTU BRODY.

»Nowiny Wiedenskie« imajo poročilo iz Brodov: V tem obmejnem mestu je sedaj jako slabo. Tudi tu moskali mislijo na to, da jim bo kmalu treba enkrat za vselej zapustiti Galicijo. Skrbje torej, da bi si nabrali kar največ »spominkov« — seveda — dragocenih. Posebno radi imajo hišno opravo. Tudi tu so na čelu častniki. Hočejo se preskrbeti z »elegantno« opravo in vozijo iz Brodov cele vagonne oprave iz zavzetih, praznih stanovanj. Dan za dnevom grede vagoni, napolnjeni z opravo, v globino Rusije. Ljubke moskovske »baryšnje« (gospodične) bodo posedale po fotejih, ki so jih gospodje častniki dobili »na palakah« (med Poljaki).

× × ×

RUSKI PORAZ V BUKOVINI.

Budimpešta, 20. jan. Ustavili smo sovražnikovo prodiranje v Bukovini. Ko so zavzeli Rusi Kirlibavo, so poizkušali vdreti skozi prelaz Radna in ob reki Gôbo v stolico Marmaros, a so jih naše obmejne brambne čete pregnale čez ogrsko mejo in so zopet iztrgale Rusom Kirlibavo.

MANJŠI BOJI V BUKOVINI.

Boji bukovinskih Huculov s kozaki. Budimpešta. Tukajšnji listi poročajo: Krutosti, ki so jih vprizorili kozaki v osvojenih krajih Bukovine, so tudi pobožne in miroljubne Hucule prisilile, da se vzdignejo proti Rusom. Prebivalstvo Bukovine se je pričelo boriti proti Rusom in je že mnogo Rusov padlo kot žrtev teh bojev. Imel sem priložnost govoriti z nekaterimi, v teh bojih ranjenimi Huculi in od njih sem

izvedel sledeče: Ko so udrli Rusi v nekatere občine, so zahtevali od zaostalih prebivalcev veliko množino živeža. Ker pa ni moglo prebivalstvo tega prenastati, so bili nekateri hudo pretepeni. Kot odgovor na to je pričelo prebivalstvo iz hiš in streh streljati na Ruse. Orožje so ukradli ponoči Rusom. Kakor v Srbiji naši vojaki, tako morajo Rusi v Bukovini zavzeti vsako hišo z naskokom. Stari ljudje in dečki se bore proti Rusom, ker se drugi orožju podvrženi Huculi nahajajo v bojni črti. Ko so videli Huculi, koliko morejo škodovati kozakom s temi boji, so se jim pridružili še drugi in vodijo naprej ta boj. Zgodilo se je, da so bi oboroženi kmetje na meji neke občine razorožili celo kozaško patruljo. Ravnotako pripovedujejo ranjeni Huculi, da je prekoračila cela ruska stotnja rumunsko mejo, kjer pa je bila razorožena in ujeta. Splošno pripovedujejo Huculi, da razpada ruska invazija v številne brezpomembne boje. Da bi udrila kakšna večja ruska sila, je danes izključeno, čeprav je ruski cilj, osvojiti ožino Radna, kar se jim pa ne bo niti z največjimi žrtvami posrečilo.

POLKOVNIK FISCHER POVIŠAN.

Dunaj, 20. januarja. »Neues Wiener Tagblatt« poroča, da je orožniški poveljnik Bukovine polkovnik Fischer izrednim potom imenovan za generalnega majorja.

× × ×

BRZOJAVNA POSTAJA V KARPATIH.

Vojaški telegrafist piše iz Karpatov sledeče:

V sedanjih vojski igra brzojav zelo veliko vlogo z ozirom na gibanje cele armade. Služba brzojavnih častnikov je zelo težka in polna nevarnosti, kakor je pripovedoval častnik, ki služi pri brzojavnem oddelku.

Skoro neverjetno je, kar morajo brzojavni in telefonski oddelki storiti pred bojem. Zgoraj, na karpatskem vrhu v podrti koči sedi dvojica častnikov. Miza sestoji iz vrat, ki so položene z zabojem, ki so ga našli na dvorišču. Pri oknu na tornistri stoji telefonski aparat. Častniki ravno sprejemajo poročilo sosednjega poveljnika. Ordonančni častniki prihajajo in odhajajo, prinašajo brzojavke, ki jih častniki pregledujejo, a telefonisti jih pošiljajo naprej; vse se vrši z zelo velikim mirom. Okno je zagrnjeno, da se ne vidi svetloba, ker 2 km oddaljen leži sovražnik. Razsvetljeno okno bi bilo izvrsten cilj za sovražnika. Poročilo poveljnika je ravno gotovo. Odda se brzojavnemu častniku. Sedaj se prične služba. Med tem, ko odpošiljamo brzojavke, patruljirajo ob žici neprestano straže, da preprečijo vsako morebitno poškodbo ali pa prisluškovanje sovražnika. To se razume, da ne gre vse tako gladko. Ali v splošnem je sovražnik zelo redkokrat poškodoval našo brzojavno napeljavo. Često imamo težke dneve. Tako je bilo 20. novembra. Naše čete so stale že 2 dni v vročem topniškem boju za posest neke višine, in sicer proti osemkratni premoči. Rusi so bili vedno in vedno vrženi nazaj. Ali sedaj je bila naša četa napadena od strani. Mi smo se morali umakniti, toda imeli smo eno pot prosto, katero je sovražnik močno obstreljeval s šrapneli.

ter se sami brijejo. Pa tudi dame so izostale. Ta varčevalska besnost je povzročila, da so bili odpuščeni mnogi brivski pomočniki in da se je moralo doslej zapreti že 30 brivnic, v kratkem se jih pa še več zapre. Tako se bo zgodilo, da bo marsikak brivec, ko se bo vrnil iz vojne, našel svojo eksistenco uničeno.

Bombardiranje črnogorske obali.

Edini vojni poročevalec, ki je videl utrdbe na črnogorski obali, je bil neki sotrudnik »Daily Maila«, ki sedaj zanimivo opisuje, kako je avstrijska vojna mornarica bombardirala črnogorsko obal. Z veliko težavo se mu je posrečilo, da je prišel meseca novembra 1914 v Cetinje. »Moral sem«, pravi imenovani poročevalec, »čakati teden dni, dokler sem dobil dovoljenje od generala Jankoviča, šefa črnogorskega glavnega štaba, da morem obiskati črnogorske pozicije. Prosil sem majorja Greljerja, voditelja francoske vojne misije, da morem opazovati bombardiranje črnogorskih utrd. Ko se je stemnilo, smo šli na pot. Bil je kamenit breg, a na obeh straneh je bila dolina. Mnogo sem se trudil, da mi ne spodrsne v temni noči in da se ne prevrnem v grozno globočino. V temnih potezah se je vzdigovala v daljavi avstrijska utrdba Vermač. V začetku je vladala grobna tišina, nato se je pa zaslislal v zraku žvig, na gričih se je nekaj zablisalo, nakar se je slišala eks-

plozija. Strelji so padali na pečevje, a nedaleč od nas drobci granat. To je bil prvi šrapnel, ki nas je pozdravil. Stanovanja častnikov so vlažna, temna in hladna. Edino okno, v katerem je počilo steklo vsled zračnega pritiska, je bilo zadelano s cunjjo in vse je izgledalo zelo revno. Težko in izvrstno urejvano streljanje je trajalo celo noč; skoro vsak strel je zadel, a topniški strelji so strašno odmevali med kamenitimi griči. Dočim so železni glasovi na vse strani peklenko odmevali, so padale kroglice na krov našega skrivališča s tako silo, da so se tresla vrata. To noč sem imel malo miru. Ko je zjutraj prenehalo streljevanje, me je obiskal stotnik Chardou v imenu baterije in me vzel s seboj. Jasno sem videl avstrijsko vojno brodovje, ki je bilo zasidrano v zalivu Tivat. Povsodi okoli nas so ležale cele in eksplodirane granate. Zemlja je bila razrita in kamenje razmetano. Okoli so ležali obrnjeni topovi z zlomljenimi lafetami. Celo skalnate stene so bile preklane, a posamezni deli so bili daleč na okoli razmetani. Semkaj je padla 12 colna granata ravno takrat, ko je odšel poveljujoči major od baterije. Komaj smo prišli do baterije, ko se je naenkrat zaletela s silnim treskom granata v utrdbi Radovič. Zopet se je pričelo bombardiranje. »Tukaj moramo biti neprenehoma pripravljene na take stvari,« mi reče stotnik Chardou in me hitro potegne v skrivališče, odkoder smo se plazili

naprej do našega podzemeljskega stanovanja. Prvi strelji so odbili od planine velikanske kamene stene, ki so se z bobnenjem valile navzdol. Nato se je nadaljeval ogenj metodično in z izredno točnostjo, tako da so morali mnogi topovi umolkneti.

Slovenski ranjenec in odlična nemška umetnica.

Svetovnoslavna pevka Wagnerjevih oper in soproga znanega odličnega nemškega pisatelja Hermana Bahrja, gospa Ana Bahr-Mildenburg, ki sedaj kot prostovoljka streže ranjenecem v solnograški realki, streže slovenskemu ranjencu Francu Hacinu iz Mlake pri Komendi, ki ji je kot najbednejši med bednimi posebno prirastel k srcu in je storila zanj več nego bi mogla najboljša mati. Hacinu je zračni pritisk razletele granate zasul ušesa s kamenjem, ušesna mrena mu je počila, oglušel je popolnoma, obenem pa tudi izgubil govor, roke in noge so mu ohromele in tresel se je neprestano. Le oči so mu ostale, le z vidom je bil še zvezan z življenjem. Izpočetka je ležala nad njim tudi popolna duševna otopelost. Gospa Bahr se je s plemenito požrtvovalnostjo zavzela za tega reveža in vse storila za njegovo telesno dobrobit, zlasti pa se je trudila, da bi ga iztrgala iz duševne otrplosti. Poklicala je k njemu njegovo mater in brata, postavila predenj kipec sv. Franciška, njegovega patrona, in zraven hranilnik v obliki prašička, ki ga je vpričo njega napolnila z denarjem in prosila goste, da mu tudi kaj darujejo. Po-

saditi ga je dala na naslonjač in postaviti tako, da je mogel gledati na gore. Izpočetka je bil ves trud zaman, toda polagoma je gospejina požrtvovalnost rodila sadove. Sedaj je Hacin že precej svež in se smehlja. Rad pokaže na svoj kipec, z veseljem sprejema in ogleduje darovane cvetlice in kadar ga pripeljejo s sprehoda, premika roki in ustnice, kakor bi hotel popisati gore in drevje in vse, kar je videl. Svojo dobrotnico ima neizmerno rad. Ko je nekoč obolela, so ga morali v kočiji peljati na njen dom, kjer je potem sedel ob njeni postelji in jo s svojimi očmi in rokami prosil, naj vendar zopet pride v bolnišnico. Z elektriziranjem, masiranjem, zlasti pa z ljubeznivim osebnim trudom in občevarjenjem plemenite umetnice se je posrečilo Hacinu spraviti tako daleč, da začena z levico pisati, da že sam je, se igra in prosi za slovenske časopise. Gospa namerava za Hacinu še dalje skrbeti in ga spraviti v kako zdravilišče, kjer bi se morda dalo doseči da bi revež zopet začel govoriti.

Francoski koncert v okopih na čast bavarskemu princu.

Max Nordau pripoveduje v »Vossische Zeitung« o človečnosti v vojni in navaja med drugim naslednji slučaj:

V francoskih okopih ob reki Aisne so izvedeli od nekega nemškega ranjenca, ki so ga bili pobrali po boju, da v nasprotnih nemških okopih poveljuje neki bavarski princ, ki je pred par dnevi s svojo levo smelostjo vzbudil med sovražniki splošno občudovanje. Francozi so sklenili, da po-

Polkovnik je hotel naznaniti da-
leč pred njim se nahajajočemu povelj-
stvu položaj, ali v sledečem trenutku
sem izročil polkovniku poročilo, ki je
naznanjalo, da je črta pretrgana in da
se patrulja nahaja na rekonosciranju.

Čete so se počasi umikale; tudi te-
lefonске postaje se je morala umak-
niti, čeprav bi bilo potrebno še nekaj
časa počakati. Patrulja, ki se je naha-
jala na potu, se je moralo vse sporočiti;
ta se je šele čez eno uro oglasila. S te-
lefonskimi aparati obloženi smo se
morali ponoči umakniti in rešiti, ker
je bil že skrajni čas.

Pokazalo se je nekaj sovražnih jez-
decev. En aparat je bil uničen in na
celo telefonsko napeljava je padel šrap-
nелski ogenj. Na vsaka dva metra smo
prerezali žico, da jo napravimo za so-
vražnika nerabno. Prišli smo zadnji k
naši glavni telefonski postaji.

× × ×

TRANSPORT RUSKIH VOJNIH UJET- NIKOV.

Budimpešta. »Pesti N.« poroča iz
Žilne: V teku meseca januarja je bilo
prepeljanih več kakor 800 ruskih ujet-
nikov skozi Žilno (komitat Trenčín) v
notranjost monarhije. Večina ujetnikov
je iz bojev pri Zakliczinu in Gorlicah.

RUSI DOZDAJ IZGUBILI 1.800.000 MOŽ.

Berlin, 20. jan. Po zaupnih poroči-
lih iz Petrograda cenijo tu ruske izgu-
be dozda 1.800.000 mož.

× × ×

RUSKIM VOJAKOM PREPOVEDANO NOSITI BELE RUTICE.

Stockholm, 20. januarja. Kakor se za-
upno poroča, je rusko vojno vodstvo uka-
zalo, da podčastniki in moštvo ne smejo
več nositi belih rutic. Odslej z naprej sme
samo polk imeti eno belo zastavo za mo-
rebitna pogajanja.

× × ×

RUSKI PATRIJARHAT SE OBNOVI.

Basel, 20. januarja. (Kor. urad.) Iz
Petrograda poročajo »Baseler Nachrich-
ten«, da je ruski car podelil moskovskemu
metropolitu historični križ patrijarha Ni-
kona. Pričakovati je, da se v kratkem ob-
novi ruski patrijarhat v Moskvi.

× × ×

NAKNADNO PODPISOVANJE VOJNE- GA POSOJILA V NEMCIJI.

Berolin, 20. januarja. (Kor. urad.)
Wolff poroča: S posebno odredbo nakna-
dno dopuščeno podpisovanje vojnega po-
sojila od strani vojakov vojne armade se je
podpisal še znesek 20 milijonov mark. Do
zdaj so podpisali v Nemčiji skoraj 4481
milijonov mark vojnega posojila.

Nadvojvoda Karel Franc Jožef d'Esle obišče nemškega cesarja.

Dunaj, 20. januarja. (Kor. ur.) Uradno
se poroča: Nadvojvoda Karel Franc Jožef
d'Esle odpotuje danes v Berlin. Iz Berlina
potuje v nemški glavni stan, kjer obišče
nemškega cesarja. Nadvojvodo spremljajo
komorni načelnik generalni major princ
Lobkovic, komornik grof Straten in dvor-
ni popotni blagajnik Marosch.

Odpustitev grofa Berchtolda.

Kolin, 19. jan. »Kölnische Ztg.« po-
roča iz Carigrada, da so tamkaj pri-
čakovali Berchtoldov odstop, odkar je
Italija posegla v Albanijo. Turški listi

časte sovražnega poveljnika, kakor zaslu-
ži. Francoski stotnik, ki je poveljeval stot-
niji v okopih, je bil izvrsten godbenik. Se-
stavil je iz svojih ljudi orkester trobenta-
čev in godcev na harmonike, pa tudi ene
gosli so se našle. Večal jih je dva dni, na-
to pa lepo napisal program za koncert, ki
ga je stotniški risar primerno okrasil. Na
listu je bilo označeno, da se naslednji dan
ob 5. uri popoldne vrši koncert na čast
hrabremu bavarskemu princu. List so ovili
krog kamena in vrgli v nemški okop. Ob
določeni uri se je v francoskem okopu
oglasila fanfara in takoj nato je brez stra-
hu splezal na okop francoski stotnik s tak-
tirko v roki. Koncert se je začel in se ves-
to in točno izvršil. Po zadnji točki je cela
stotnija zapela maršljazo. Tedaj se je iz-
za nemškega okopa dvignil neki častnik,
stopi v »pozor« in pozdravi z roko ob če-
pici. Bil je bavarski princ. Francoski stot-
nik se okrene in istotako pozdravi, iz nem-
škega in francoskega okopa pa zaori plo-
skanje in klicanje. Nato sta se častnika vr-
nila vsak v svoj okop in slavnost je bila
končana.

× × ×

BOJ V VIŠINI 2500 METROV.

Amsterdam, 16. januarja. O nemškem
napadu na Dünkirchen poroča »Daily

soglasno povdarjajo notranjo zvezo med
to osebno spremembo in pa pogajanja,
ki jih baje ravnokar imajo v Rimu
osrednje vlasti (Nemčija in Avstrija z
Rumunijo), čemur pripisujejo največ-
ji pomen za izid svetovne vojske. Ka-
kor poroča isti list iz Sofije, kaže ime-
novanje Burianovo, da se hoče balkan-
skim zadevam dati tista cena, ki jim
gre. Vplivni Bolgari so Burianu čestit-
tali.

Resen Italijanski glas.

»Vittoria« piše z ogorčenjem, ker so
revolucionarne stranke sklenile imeti v
februarju sestanek vseh revolucionarnih
zvez, na katere od strani posebno vpliva
francoski poslanik v Rimu. List pravi:
Prav je, da so vrgli krinko z obraza in da
vemo za revolucionarne namene: uničenje
monarhije in italijanskega edinstva. Samo
to je vprašanje, čegava mobilizacija bo
imela več uspehov: ali revolucionarna ali
vladna.

Vojnega hujskača obmetavali s stoli.

Milan, 20. januarja. Pri spominski
slavnosti v Arezzo za padla Garibaldijeva
sinova so socialisti s stoli obmetavali po-
slanca Romualda radi hujskanja na vojsko.
Več njegovih pristašev je ranjenih.

Angleška grozi Italiji.

Sofija, 20. januarja. »Politika« piše,
da je Angleška zagrozila Italiji, da bo za-
sedla Drač, če bi Italija poleg Valone za-
sedla še druga albanska mesta.

Bolgarska novolelna voščila.

Sofija, 18. jan. »Agence Bulgare«
poroča: Min. predsednik Radoslavov je
brzojavil 14. januarja kralju Ferdin-
andu srečo ob pravoslavnem novem
letu. Med drugim izjavja: Molimo k
Bogu, naj podeli kroni in Bolgariji sre-
čo in velikost in naj pripomore, da se
uresničijo narodni ideali, ki jih želita
glavar države in narod. Kralj se je za-
hvalil z brzojavko, v kateri izjavja: V
pravični naši narodni stvari in v ne-
omajljivi veri na sijajno bodočnost bol-
garskega naroda črpamo moč. Po-
zdravljamo novo leto trdno zaupajoč,
da prinese Bolgariji srečo in velikost.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Nemci povsod napredujejo.

Berolin, 20. januarja. (Kor. urad.) Ve-
liki glavni stan poroča:

V ozemlju med obrežjem in krajem
Lys so se bili le artiljerijski boji. Pri Notre
Dame de Lorette severozahodno od Arra-
sa se je iztrgal sovražniku neki 200 metrov
dolgi strelski jarek. Zaplenjeni sta bili dve
strojni puški in prijetih nekaj sovražnikov.

V Argonih so vzele naše čete nekaj
sovražnikovih strelskih jarkov. Na neki
točki smo zadnje dni zopet pridobili 500
metrov zemljišča.

V gozdu severno od Senheima na-
preduje dobro naš napad. Vzet je bil
Hirzstein. Ujeta sta bila dva častnika in
40 planinskih lovcev.

Najvišje vodstvo armade.

Francosko uradno poročilo.

Genf, 20. januarja. Francosko uradno
poročilo z dne 18. januarja se glasi: Od
morja do Oise je bilo hudo neurje. Na ne-
katerih točkah so se vršili artiljerijski boji.
Pri Soissons ni nobene izpremembe.
Nemški napadi v Argonih so bili odbiti.

Chronicle: ob 2. uri popoldne se nahaja

7 letalcev nad mestom.

Veter močno brije, zato jih niso pri-
čakovali. Leteli so v višini 5500 čevljev v
ravni črti. Nebo je oblačno, dežuje. Na le-
talce so streljali iz topov in s strojnimi pu-
škami, a Nemci so si kljub temu mirno
ogledali brambna dela. Nato vržejo hitro
dve bombi, v mestu prične takoj goreti.
Ljudje beže v kleti. Ko se že nemški letal-
ci umikajo, jih napadeta dva belgijska le-
talca. Vname se

boj v zraku.

Belgijca se dvigneta 7000 čevljev vi-
soko in streljata iz strojnih pušk na Nem-
ce. Močan veter povzroči, da je boj še ne-
varnejši. Čez tri četrt ure poide Nemcem
najbrže streljivo, ker jih pet zapusti boji-
šče, a ostala dva Nemca hrabro nadalju-
jeta boj in poizkušata priti višje, kot Bel-
gijca, ki se tudi dvigneta.

Boj se vrši končno 9000 čevljev visoko.

Kar neki Nemec pade na neizorano
njivo, seveda se je ubil, sedmi nemški le-
talec je pa izginil v smeri proti Calaisu, a se
je proti večeru vrnil in je vrgel tri bombe.
Kroglice ga niso zadele. Nekaj minut je plul
nad mestom in je nato izginil v temi.

Polastili smo se več nemških utrdb severo-
zahodno od Pont-a-Moussona, v edinem
delu gozda Le Pretre, ki je še v rokah so-
vražnika. V Vozejih je zapadel debel sneg.
Sovražnik je brezuspešno obstreljeval
Tham.

Med vodo in ognjem.

Berlin, 20. januarja. »Berliner Tage-
blatt« poroča iz Basela: Pariški »Matin«
objavlja o bitki pri Soissons: Bitka se je
pričela v torek ob 11. dopoldne, ko je do-
šla francoska kolona v Crouy. Ob 1. uri so
stale vse francoske sile na črti Crouy-
Missy. Naznanilo se je, da dohajajo nem-
ška ojačenja po železnici, peš in z avto-
mobili. Nekemu francoskemu letalcu se je
ukazalo, naj meče bombe na železniško
progo. Nemci so uspešno streljali na fran-
coskega letalca, ki je bil nevarno ranjen
prisiljen, da se je izkrcal za francoskimi
črtami. Narasla voda je deset minut po 4.
uri uničila most pri Vemzelu, ob 5. uri se
je podrl most pri Missy. Zveza z levim bre-
gom reke Aisne je bila prekinjena. Boj se
je nadaljeval z vso ljutostjo. Francoski
topovi so iskali zaman primeren prostor.
Proti večeru je bilo zelo mraz. Čet niso
mogli preskrbeti z živežem, artiljeriji
zmanjka strelivo. Niso znali kam z ranjen-
ci. Pionirji so gradili pri Missy celo noč
nov most, deset jih je med delom utonilo,
deset so jih odnesli z zmrcznenimi nogami.
V sredo jutraj, 13. januarja, so dogradili
nov most, ki ga je že ob 8. uri jutraj od-
nesla narasla reka. Dve rezervni stotniji
sta se prekoračili most, prepeljali so
čezenj tudi 100 granat. Ranjence so pre-
našali med ognjem topov v Saint Paul,
predmestje Soissons. Nemška artiljerija
prisili Francoze, da morajo zapustiti raz-
streljene vasi Bucy, Moncel in Saint Mar-
gueritte. Francozi poizkusijo sunek, a
Nemci jih vržejo nazaj v porušene vasi.
Generalni štab zapove, naj se drže posto-
janke za vsako ceno. Voda odnese medtem
dva nova mostu, rezerve, ki še stoje na
levem bregu, so brez vsake moči. Napoči
noč na četrtek. Francozi nimajo nič živeža
in ne streliva. Končno se poroča, da je
dograjen most pri Missy. Francozi se mo-
rajo hitro umakniti, ker kdo vé, koliko
časa da drži most. Utrdba Condé krije
umikanje. Pehota prekorači Aisne. Prične
se 14. t. m. svitati. Nemci zapazijo, da se
Francozi umikajo in obnove napad, a le
mal del pehote stoji še na desnem bregu.
Večina armade se je mogla rešiti na levi
breg.

Pri Verdunu, Flireyu in pri Apre- montu.

so se povsod razni boji odločili. Nem-
cem v korist. Nemci so znatno napre-
dovali na točkah med St. Mihielom in
Pout à Moussonom. Prihoričili so do
10 km zemljišča, kar je v sedanjem
stanju vojske zelo velike važnosti.
Francozi so se morali umakniti čez re-
ko Aisne, medtem ko so zasedli Nem-
ci višine, ki se nahajajo na nasprotnem
bregu. Ni verjetno, da se posre-
či Francozom dobiti v roko kak pre-
hod čez severno Aisne ali da celo zo-
pet zasedejo Crouy in Missy.

Velike francoske izgube v Vozejih.

Basel, 20. januarja. Listi poročajo, da
vlada sedaj že štiri dni mir v Vozejih. V
zadnjih bojih so imeli Francozi nad 20.000
mrtvih in ranjenih, ne da bi dosegli kak
uspeh.

Nemški cesar med bitko pri Soissonsu.

Pariz, 18. jan. Po francoskih poro-
čilih se je nahajal cesar Viljem med
bitko pri Soissonsu v gradu Pinou, ki
leži med Soissonsom in Laonom. Last-
nica gradu je princezinja Poix. Od
septembra je v gradu nastanjen štab
generala Klucka.

Nemci vedno silovitejšje pritiskajo na fran- cosko bojno črto.

Berolin, 20. januarja. »Lokalanzeiger«
poroča iz Kodanja: »Times« priznavajo, da
Nemci vedno silovitejšje pritiskajo na
francosko bojno črto.

Fournes obstreljujejo Nemci.

Berolin, 18. januarja. »Times« poroča-
jo iz Amsterdam: Fournes so Nemci zo-
pet obstreljevali. Radi slabega vremena
počivajo vsi boji. Na morskem obrežju raz-
sajajo siloviti viharji. Iz Kodanja se po-
roča: Reka Aisne vedno bolj narašča. Nem-
ci reke zato ne morejo prekoračiti.

Pri Ypernu zopet grme topovi.

Berlin, 19. januarja. »Berliner Tage-
blatt« poroča iz Rotterdam: Po nekaterih
mirnih dneh so včeraj zopet grmeli na
Flanderskem težki topovi z južne smeri;
sodijo da pri Ypernu.

Nemški aviatiki obstreljujejo Nancy.

Genf, 19. januarja. »Courrier« poro-
ča: Nancy vedno napadajo nemški letal-
ci, ki so že močno poškodovali več vo-
jaških stavb. Del mesta so že bombe nem-
ških letalcev uničile.

Nemci utrjujejo Lille.

Genf, 19. januarja. »Temps« poroča:
Nemci so tako utrdili Lille, da je mesto
skoraj nepremagljivo. Zgradili so betonske

strelske jarke, več utrdb in razvrstili
strojne puške celo na glavnem trgu. Prodi-
ranje Francozov bo tvorilo najtežavnejšo
nalogo moderne vojske.

Strelske jarke kopljejo s stroji.

Rim, 20. januarja. Iz Pariza poročajo:
Vojno ministrstvo namerava vpeljati parne
stroje za kopanje strelskih jarkov.

Beg iz Pariza.

Rotterdam, 20. januarja. Vsled fran-
coskega poraza pri Soissonsu je pobegnilo
mnogo družin iz Pariza.

Varnostne odredbe v Parizu.

Pariz, 20. jan. (Kor. ur.) Ker se je
začasno prepovedala zvečer razsvetlja-
va v mestu, se je v torek govorilo, da
se bližajo Parizu zrakoplovi. Govorica
ni bila utemeljena. Preizkušali so
namreč predpisane odredbe za slučaj,
če bi se nemški zrakoplovi res bližali
mestu.

Ostende opirališče nemškega zračnega brodovja.

Stockholm, 19. januarja. »Daily Ex-
press« poroča: Veliko nemško zračno
brodovje je odplulo s Flanderskega,
kam, se ne ve. Nemci grade v Ostendu
velikansko postajo zračnega brodovja.
Zgradili so že 15 lop, ki so jih zavaro-
vali z okopi in s peščenimi vrečami.

Trojni sporazum namerava napasti nemško obal.

Rim, 19. januarja. »Tribuna« poro-
ča z baje dobro poučene strani: V naj-
krajšem času se pričakuje energična
ofenziva Anglije, Francije in Rusije.
Angleško-francosko brodovje, ojačeno s
torpedovkami iz Sredozemskega in s
Severnega morja, pripravila odločilen
napad na nemško obal. Poročilo o na-
stopu brodovja so pozdravili angleški
in francoski mornarji z največjim na-
vdušenjem.

Francoski monarhisti na delu.

Pariški »Temps« se zelo hujuje nad
pisanjem monarhističnih listov, izmed ka-
terih posebno »Action Français« piše proti
parlamentarcem. Namen teh pristašev
kraljestva da je popolna ustavev ustav-
nega življenja. Vodja rojalistov Charles
Mauras veli, da parlament nima prav no-
bene discipline in bi znale razprave v
zbornici povzročiti največjo nesrečo.
»Temps« zagotavlja, da so vsi parlamen-
tarni patrioti, da pa imajo pravico nadzi-
rati vlado. Tajni namen desničarjev je, da
se vojska konča brez parlamenta, tako bi
se potem moglo reči, da se ima rešitev do-
movine pripisati le ednodušnosti celega na-
roda in da je zato vse srečno šlo, ker se
parlament ni prepiral. Tako hočejo monar-
histi speljati nameravano izpremembo reži-
ma. »Temps« konča: »Francoska ostane
republika, ker je to edina zaščita svo-
bode.«

Nemški pilot ustreljen.

Berlin, 20. januarja. Na poizvedoval-
nem poletu v bližini Billes-a je francoski
pilot Gilbert ustrelil sina nemškega voj-
nega ministra Falkenhayna.

Zadnje prebiranje belgijske armade.

Amsterdam, 17. jan. Belgijska vla-
da je pozvala vse neoženjene moše od
18. do 30. leta, naj odrinejo k armadi.
Kdor se ne prikladi v treh dneh, bo
sojen kot zločinec.

Antwerpen plačal vojni davek.

Rotterdam, 17. jan. Mesto Antwer-
pen je plačalo včeraj dolžnih 40.000.000
frankov vojne kontribucije.

Pogodba med Italijo in Združenimi državami.

Amsterdam, 20. januarja. Iz Londona
se poroča: »Morning Post« objavlja brzo-
javko iz Washingtona, glasom katere se je
med Italijo in Združenimi državami skle-
nila posebna pogodba, ki ureja pomorski
promet med obema državama s posebnim
ozirom na vojno.

Nov napad nemškega zračnega brodovja na Angleško.

Berlin, 20. januarja. (Uradno.) V noči
od 19. na 20. januarja so mornariški zrako-
plovi napadli nekaj utrjenih točk na an-
gleški vzhodni obali. V megli in dežju so
z uspehom vrgli več bomb. Zrakoplove so
obstreljevali, vendar so se vrnili nepoško-
dovani.

Namestnik načelnika admiralnega štaba
Behnke.

Nemški zrakoplovi so zopet poleteli
čez morje na Angleško in pozdravili ne-
katere kraje z bombami. Najbolj je pri-
zadet Yarmouth, ki leži ob vzhodni an-
gleški obali. Nemci so posetili tudi Sher-
ringham, ki leži ob severni obali Nordfolka,
Kings Lynn, ki leži ob zalivu The Wash,
in celo letovišče angleškega kralja San-
dringham, severovzhodno od Kings Lynna.

London, 20. januarja. (Kor. ur.) Včeraj zvečer se je pojavil sovražni zrakoplov nad Yarmouthom. Ostal je 10 minut nad mestom in vrzel 5 bomb. Tri osebe so bile ubite, več hiš porušeni. Mnogo oken se je razbilo. Dve bombi sta padli na obrežje. Zrakoplova vsled teme ni bilo mogoče videti, čulo se je pa ropotanje motorja; tudi so se videli plameni v zraku. Zrakoplov je plul proti Sherringhamu in vrzel dve bombi, ne da bi napravil kaj škode. Tudi v Cromerju so padle bombe. Ob 11. uro se je zrakoplov pojavil nad Kings Lynnem, kjer je vrzel štiri bombe. Porušeni sta bili dve hiši, ena pa poškodovana. V neki hiši je bil ubit mlad mož, njegov oče pa pokopan pod razvalinami. Iz ropotanja motorjev se je spoznalo, da je zrakoplov odplul v smeri proti vzhodu. Tudi iz Sandringhama, kraljevega letovišča, se poroča, da se je tam pojavil zrakoplov.

London, 20. januarja. (Kor. urad.) V Yarmouthu povzročila škoda se uradno ceni na več sto funtov šterlingov. Samo šip je razbitih za 100 funtov šterlingov. V Yarmouthu sta bili ubiti dve osebi, v Kings Lynn tudi dve. Poročilo, da bi bil zrakoplov izstreljen, se ne potrjuje.

London, 20. januarja. (Kor. urad.) »Times« poročajo: V Yarmouthu so bili skoro vsi prebivalci v hišah, ko se je pojavil zrakoplov. Na javnih poslopjih najbrže ni dosti škode; poškodovanih je pa veliko zasebnih hiš na Petersroadu. Ena bomba je padla v bližini cerkve sv. Petra, druga na Nordfolk Square nasproti hiše župana in je napravila globoko luknjo. V Sherringhamu je bilo vrženih pet bomb, pa ni bil nihče zadet. V Londonu so zadnjo noč vpoklicali pomožne varnostne stražnike.

London, 20. januarja. (Kor. urad.) Kralj in kraljica sta v ponedeljek odpotovala iz Sandringhama nekaj ur prej, predno se je pojavil zrakoplov.

Haag, 20. januarja. (Kor. urad.) Šef mornariškega štaba poroča, da zrakoplovi, ki so se včeraj pojavili nad severnimi otoki, niso pluli čez Nizozemsko, ampak čez morje precej oddaljeno od obrežja.

Amsterdam, 20. januarja. (Kor. urad.) »Telegraaf« poroča iz Ymuidna: Sem došli ribiški parniki poročajo, da so po noči videli pluti nad Severnim morjem tri zrakoplove.

Politika Rumunije.

Kolin, 20. januarja. »Kölnische Zeitung« poroča s francoske meje: Francoski listi razširjajo vesti, da bo Rumunija kmalu posegla v vojsko in zasedla Transilvanijo. »Journal« piše, da je bil poslan princ Hohenlohe - Bartenstein v Bukarešto, da zadnjič poizkusi prepričati sovražno vmešavanje Rumunije.

Frankobrod, 20. januarja. »Frankfurter Zeitung« poroča: Listi poročajo iz Sofije, da je rumunska vlada naročila v Ameriki za 50 milijonov vojnega materiala. Na tozadevno vprašanje bolgarske vlade je Rumunija odgovorila, da vojne priprave niso naperjene proti Bolgariji.

MOBILIZACIJA V RUMUNJI.

Frankobrod, 19. januarja. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Genfa: »Temps« poroča, da so bili rumunski dijaki na švicarskih vseučiliščih brzojavno mobilizirani.

BOLGARSKI IN RUMUNSKI KRALJ SE NE SESTANETA.

Berolin, 20. januarja. »Lokalanzeiger« poroča iz Genfa: »Temps« poroča iz Petrograda, da se dementira govorica o nameravanem sestanku bolgarskega in rumunskega kralja.

Italija in Rumunska.

»Frankfurter Zeitung« prinaša 15. januarja iz Milana, da javlja »Timesov« dopisnik iz Sofije, da bo Rumunija brez ozira na Italijo in Bolgarijo sredi februarja stopila v akcijo. V Sofijo zopet pričakujejo rumunskega poslanika, ki je odšel radi dogovora v Bukarešto. Bolgari upajo, da jim prinese odstop mest Dobriča in Balčika z okolico. »Frankfurter Zeitung« dostavlja, da je neverjetna ta vest v tem smislu, da bi Rumunska šla v boj brez ozira na Italijo in Bolgarsko.

Rotterdam, 19. jan. »Times« poročajo: V Petrograd so došla popolnoma zanesljiva poročila, da se Rumunija v nekaterih tednih udeležijo vojske. Kakor se zdi, nekateri rumunski rusofili poročajo to kot dejstvo, kar šele poizkušavajo doseči.

Govor grškega poslanika v Londonu.

»Kölnische Volkszeitung« poroča, da je imel o »angleško-grški zvezi« v Londonu grški poslanik govor, kjer je poln hvale za skrb Angleške za Grško izjavil: »Naše simpatije so vedno na strani Angleške in prepričani smo, da bo cel svet priznal, da je angleška stvar dobra in pravična. Angleška se bori za neodvisnost in svobodo malih

narodov.« Govor je provzročil precej šuma v dunajskih listih, ki smatrajo to izjavo za kršitev proglašene grške nevtralnosti.

GRČIJA — ANGLIJI ZVESTA.

Amsterdam, 20. januarja. Semkaj dospeli londonski listi poročajo, da je grški poslanik v Londonu v pogovoru z vladnimi člani izjavil, da bo Grčija v vseh okolištinah ostala Angliji zvesta. Izjavi se pripisuje uradni značaj.

Portugalska odgodila vprašanje o udeležbi vojske.

Milan, 20. januarja. Madridski »Imparcial« poroča iz Lizbone: Ministrstvo je sklenilo, da odgodi vprašanje o udeležbi Portugalske v vojski, ker senat ni pritrnil vojski, kar predpisuje postava.

Turčija v vojski.

RUSKI USPEH PRI OLTY.

Nemško časopisje poroča dne 18. januarja: Petrogradski list »Börsenzeitung« poroča, da so dosegli Rusi nad Turki nov uspeh pri Olty. Turki se bore zelo hrabro. Veliko častnikov in vojakov se je usmrtilo, da niso bili ujeti.

BOJI V PERZIJSKEM ZALIVU.

Carigrad, 20. januarja. (Kor. ur.) Glavni stan poroča: Z nočnim napadom na angleške utrde pri Šat el Arabu smo presenetili sovražnika, ki je izgubil 100 mrtvih in ranjenih. Angleški kavalerijski škadron je v bližini Kome skušal presenetiti oddelek naše infanterije. Odbili smo napad z velikimi izgubami za sovražnika.

KRIZARICA SULTAN SELIM

je, kakor poročajo nekateri listi, ob Bosporu zadela na turško mino. Popravljali jo bodo deset tednov. — Na mino ob Bosporu je zadet tudi neki turški torpedni lovec in se težko poškodoval.

UPOR V RUSKEM ČRNOMORSKEM BRODOVJU.

Carigrad, 20. januarja. Poroča se, da je bilo 57 mornarjev ruskega črnomoškega brodovja pred vojnim sodiščem v Odesi obsojenih v triletno trdnjavo ječo. — Vzrok: upor.

SENUSI SO PREKORALI EGIPČANSKO MEJO.

Carigrad, 20. jan. Dospelo so vesti, da so Senusi nad Solunom prekorali egipčansko mejo in prišli do Fiurni v Egiptu.

ANGLIJA GROZI PERZIJI.

Carigrad, 15. januarja. Anglija je zahtevala od perzijske vlade, da nemudoma odpokliče mnogobrojne uleme, ki v Afganistanu agitirajo za sveto vojno, drugače bo Anglija v Karvani in Bušini izkrcala čete, ki bodo zasedle južno Perzijo.

Skupna akcija Irosporazuma proti Nemčiji.

Rimska »Tribuna« poroča, da je iz najboljšega vira izvedla, da nameravajo države Irosporazuma napraviti istočasno veliko akcijo proti Nemčiji. Akcija je popolnoma pripravljena. K temu spada tudi energični napad angleškega brodovja na nemško obrežje.

Razna poročila.

ODSTAVLJENI POLICIJSKI RAVNATELJ V GENOVI.

Milan, 20. jan. Notranji minister je odstavil v Genovi policijskega ravnatelja, njegovega namestnika in nekega policijskega častnika, ker ni policija preprečila demonstracije proti nemškemu konzulatu.

POROKA KNEZA HOHENZOLLERN S PRINCESO ADELGUNDO BAVARSKO.

Monakovo, 20. januarja. (Kor. urad.) Danes dopoldne je v navzočnosti kralja in kraljice, članov kraljevske in knežje Hohenzollerske rodbine in njih spremstva izvedel civilni akt poroke minister kraljeve hiše in zunanjih zadev grof Hertling kneza Hohenzollern s princeso Adelgundo Bavarsko.

DELOVANJE NEMŠKE VOJNE LADJE »KARLSRUHE«.

Rotterdam, 20. januarja. »Londoner News« poročajo iz San Iuana na Portoricu: Nemška bojna ladja »Karlsruhe« vozi neovirano po Atlantskem oceanu. V zadnjih 14. dneh je ladja potopila 11 trgovskih ladij.

PREDPRAVICE SRBOV V DRAČU. — ITALIJA PROTESTIRA.

Carigrad, 19. januarja. »Tasvir-i-Efkiar« in »Tanin« trdita, da je Essad paša v službi Srbov. Svoj čas je sklenil v Nišu s Pašičevo vlado dogovor, po katerem naj bi večji del Albanije dobili Srbi; predprike naj bi se jim dovolile v Draču. Srbija je obljubila Essad paši v slučaju vstaje vo-

jaško podporo in zasebne ugodnosti. »Tanin« poroča, da je italijanski poslanik v Nišu nastopil zato pri Pašiču in izjavil, da Italija ne trpi, da se ustali Srbija ob Adriji. Radi Albanije nastaja vedno večje nasprotstvo med Italijo in trojnim sporazumom.

KOLIKO TRGOVSKIH LADIJ SO POBRALI TROSPORAZUMNIKI.

Rotterdam, 19. januarja. Francoski listi prinašajo uradni izkaz trgovskih ladij, ki jih je trojni sporazum v tej vojski pridržal ali spravil v svoja pristanišča. Vseh ladij je 128, in sicer 94 nemških, 8 norveških, 6 avstro-ogrskih, 5 ameriških, 4 angleške, 4 turške, 2 italijanski, 1 švedsko, 1 špansko, 1 grško, 1 dansko in 1 holandsko.

PREGANJANJE JUDOV.

Kraľov, 20. januarja. »Nowa Reforma« piše, da rusko vojaštvo pleni judovske hiše in mori jude. V 250 krajih so se vršili strašni pogromi med judovskim prebivalstvom. V Kłodawu in Staszowu so jude pobesili v sinagogah.

SOCIALISTIČNI KONGRES V KODANJU.

Berolin, 20. januarja. »Lokalanzeiger« poroča iz Kodanja: Na tukajšnjem socialističnem kongresu so obžalovali vsi govorniki, ker se niso mogli izogniti vojski. Vsi govorniki so izjavili, da poskrbe socialni demokrati zastopanih držav, da ostanejo države še naprej nevtralne.

TURŠČINA UČNI PREDMET.

Hildesheim, 20. januarja. (Kor. urad.) Načelstvo tukajšnje trgovske zbornice je sklenilo, da se uvede od velikonočnih praznikov naprej turščina kot učni predmet.

RADI RAZŽALJENJA ARMADE OBSOJENI POSLANEC.

Gradišče (Moravsko), 20. januarja. Poslanec Votruba je bil obsojen na štiri najst dni strogega zapora, ker je razžalil armado.

BAKRENA INDUSTRIJA POŽIVLJENA.

Amsterdam, 20. januarja. Iz New Yorka se poroča, da so v bakrenih rudnikih v Michiganu, kjer so delali od začetka vojne le s polovico delavcev, začeli delati s polnim obratom. Družbe izjavljajo, da so dobile nove odjemalce.

KRVAV BOJ DELAVCEV S POLICAJI.

New Jersey, 20. januarja. V nekem revolverskem boju med več sto stanujočimi delavci kemične tvornice in policijo, ki je stražila tvornico, je bil ubit en delavec, 19 jih je bilo ranjenih, med njimi trije nevarno.

Cenzura.

Graška »Tagespost« poroča z Dunaja: Nižjeavstrijsko obrtno društvo se je v dveh sejah bavilo s predlogom častnega predsednika, člana gosposke zbornice Viljema Exnerja, proti cenzuri. Predlog se glasi: Upravni svet se naproša, naj razmotri, če in kako koraki naj bi se napravili pri vladi, da se odpravi cenzura, ki presega mero potrebne previdnosti in je zato škodljiva. Predsedstvo in upravni svet sta ta predlog sprejela soglasno. Predsedstvo se je pooblastilo, da izroči tozadevno spomenico ministrskemu predsedniku.

Dunaj, 20. januarja. Predsedstvo poslanske zbornice se je pod vodstvom predsednika Sylvestra pritožilo pri ministrskem predsedniku grofu Stürgkhu radi prestroge cenzure. Ministrski predsednik je obljubil odpomoč.

Polres v Italiji.

Poročevalec »Resto del Carlino« v Bolonji, ki je prehodil vse kraje nesreče, trdi, da bo število žrtev pretirano in ceni število na 25.000 mrtvih. Pravi: »Trdi se da je v Avezzanu umrlo preko 12.000 oseb, čeravno po zadnjem štetju v juniju 1911 cela občina ni štela več kakor 11.028 ljudi. Samo mesto pa le 9295. V resnici se je rešilo več nego 800 oseb. Razmeroma največ žrtev je v Sori, Balsorano in Pescinu. V nekaterih krajih jih je čez 400, v drugih čez polovico, pa tudi v teh slučajih je treba ločiti med mestnim prebivalstvom in poljedelci v okolici, ki so se večinoma rešili, ker so zarana odšli na delo. Begunce v sami spodnji obleki je le malo, kar kaže, da je bilo večina ljudi na nogah ter so mogli takoj zbežati.

V Avezzanu še ni 8000 mrličev pokopanih.

Rim, 19. januarja. Listi poročajo iz Avezzana 17. januarja: Danes, ko je minulo že pet dni po potresu, dela na tisoče ljudi, ki odkopujejo gruščo v mestu, izpremenjenem v kamnito puščavo. Strašen smrad širi 8000 še nepokopanih mrličev, ki se leže pod razvalinami. V okolici grade lope. Priznava je živil, obleke, zdravil in obveze. Zveza italijanskih dijakov, ki se je izkazala že ob potresu v Messini, je od-

poslala veliko dijakov medicincev na pomoč. Vodi jih dr. Gualgi, ki si je zbral veliko izkušenj ob potresu v Reggio Calabria. Kraljica mati je poslala svojega dvorjana grofa di Campello s celim železniškim vozom odej v Avezzano. Rešenci prosijo kruha; matere stezajo roke in prosijo kruha svojim otrocičem. Kar so pripeljali z avtomobili živih, ne zadošča. Bede ni mogoče popisati. V Celanu se jo ponesrečilo 3600 oseb. Cesta iz Celana v Pescino je podobna križevemu potu. Stotine vozovi ranjence iz Cerchio, Collarmele, Pescina in iz San Benedetto. Obžalovanja vredne žrtve so večinoma oblečene le za silo in so na pol izstradane. Na razdaljo več sto kilometrov ne poslujejo brzojavi, vsled česar ne vedo, kam naj dovažajo živila in obveze. Tudi ceste morajo še popravljati, ker jih je poškodoval potres.

V Avezzanu.

Rim, 20. januarja. Iz Avezzana se poroča: Še vedno se uro za uro posreči rešiti izpod razvalin žive ponesrečence. Večina izmed njih je pa seveda blizu smrti. Neka rešena mati je neprestano vpila, naj jo ubijejo, ker so vsi njeni otroci našli smrt pod razvalinami. — Oblasti so morale ukreniti ostre odredbe v varstvo dragocenosti, ki leže v podrtinah. Nastala je že cela trgovina s temi dragocenostmi, ki jih izkopavajo tatovi in za slepo ceno prodajajo kupčevalcem, ki so dospeli v Avezzano od vseh strani. Vse osebe, ki jih zasajo pri razkopavanju razvalin, ostro kaznujejo. — Preskrba preživelih z živilami se sedaj velikopotezno uredila. Dospela je tudi nadaljna vojaška pomoč, vsled česar se dela hitreje vrše.

Laški kralj obiskuje poškodovane kraje.

Avezzano, 20. januarja. (Kor. urad.) Kralj si je danes ogledal Luco dei Marsi, Trasacco, Ortuccio, San Benedetto dei Marsi in Pescino. Zelo se je zanimal za položaj prebivalstva in za pomožno akcijo. Naletaval je sneg. Prebivalstvo je napravljalo kralju navdušene ovacije. Ob 3. uri popoldne se je kralj vrnil v Rim. Na kraljev ukaz je vzel dvorni vlak s seboj 40 ranjencev in 40 beguncev, med njimi 12 otrok.

Dnevne novice.

+ Posvečenje goriške nadškofije presvetemu Srcu Jezusovemu. Preteklo nedeljo, 17. januarja, se je po celi Goriški vršilo slovesno posvečenje presv. Srcu. V stolnici je posvečenje izvršil sam prevz. knez in nadškof. Navzoči so bili vsi uradi in nekaj poslancev. S. L. S. je zastopal posl. F. o. n. Molitev za deželo je opravil v slovenskem in laškem jeziku deželni glavar dr. F. i. d. utti.

+ Za župnika-dekana v Cerknem je bil inštaliran vlč. g. Ivan Kunšič, bivši kurat na Srpenici. Novemu gospodu dekanu iskreno čestitamo!

+ Goriški deželni odbor je izrazil Salandri svoje sočutje nad nesrečo, ki je zadela cel italijanski narod ob zadnjem potresu.

— Nova razglednica. Vojni pomožni urad notranjega ministrstva je izdal krasno razglednico s cesarjevo podobo. Pod sliko je cesar na božični dan lastnoročno napisal: »Zaupam v moje narode in v pravičnost naših stvari. Franc Jožef.«

— Poziv štajercem, naj z živili varčujejo. Štajerski namestnik grof Clary (poročilo c. kr. kor. urada) je izdal oklic na štajersko prebivalstvo, da naj pri uporabi živil, kakor moke, mesa in masti kakor tudi goriva najskrbnejše varčuje. Prebivalstvo se poziva, naj omeji uživanje belega luksusa-peciva in da naj uporablja v gospodinjstvu koruzno, ječmenovo in krompirjevo moko, krompir in fižol. Prebivalstvo vrši tako domoljubno dolžnost, saj gre za to, da se tudi za poznejše čase zagotovi našim vojakom neobhodno potrebni kruh. Oklic konča: Štajerci! Dajajte dober zgled! Saj stoje tudi vaši sinovi v prvih vrstah, kadar gre za to, da odbijemo v vročem boju sovražnike in da jih pošljemo s krvavimi glavami domov. Pokažite, da ste vredni teh bojev, pokažite, da morete prenašati omejitve, ki so

primeroma male s tistimi žrtvami, ki jih doprinašajo vaši sinovi na bojišču.

— **Vpokojen** je rač. svetnik gospod Ivan Pogorelec v Sarajevu.

— **Umril** je v Zagrebu poročnik zagrebškega pešpolka 28letni Stojan Prešern, najmlajši sin stotnika A. Prešerna. Ob Drini je bil že dvakrat ranjen, a je vselej ozdravil, sedaj je podlegel vnetju slepiča.

— **Iz seznama izgub** štev. 104, 105, 106 in 107. Poročnik Gregorita Franc, 4. saperski bat., 5. stot., mrtev (20. dec. 1914); poročnik Kersnik Jožef, 79. pp., iz Brda, okraj Kamnik, ujet v Čačaku, Srbija; stotnik Klein Henrik, 68. pp., iz Opatije, ranjen; poročnik Jarisch Jožef, 1. črnovoj. pp., ranjen; nadporočnik Kastelic Peter, 1. črnovoj. pp., ujet v Glasowu, okraj Wiatka, Rusija; nadporočnik Kordiš Janez, 26. dom. p., 5. stot., mrtev (17. okt. 1914); poročnik Maršič Franc, 3. črnovoj. pp., 3. stot., ranjen; poročnik Moskovič Feliks, 26. dom. p., 9. stot., ranjen; poročnik Puschnič Ludvik, 60. pp., ranjen.

— **Popravki k seznamu izgub.** Desetnik Linhart Adolf, 37. dom. p., 3. stot., iz Kočevja, ujet v Nišu; je bil označen za mrtvega. — Nadporočnik Kutschera Valter, 47. pp., 5. stot., ujet v Skobolewu, Rusija. V seznamu izgub št. 21 je bil označen za ranjenega. — Brandl Jožef, 47. pp., 14. stot., iz Lipnice, ujet v Nižnem Novgorodu, Rusija. — Pail Friderik, 47. pp., 10. stot., iz Radgone, ujet v Nižnem Novgorodu, Rusija. — Zdolšek Rudolf, 47. pp., 4. stot., iz št. Mihela-Stopiče pri Novem mestu, ujet v Atkarsku, okraj Saratow, Rusija.

— **Od mrtvih vstal** Jožef Srebernič od 17. pešpolka, doma iz Solkana, je bil v 21. listi izkazan kot mrtev. Pretekli teden so ponovno razni listi prinesli vest, da je jurist Jožef Srebernič mrtev. Istočasno pa je njegova mati dobila od sina pismo, v katerem ji naznanja, da je v Rusiji ujet in zdrav. Lahko si mislimo veselje materino, ki je svojega sina že več mesecev objokovala kot mrtvega.

— **Iz srbskega ujetništva** se je oglasil Valentin Semič, nadučitelj in šolski vodja v Lazaretu pri Kopru, doma iz Šturije. Kakor poroča, je neranjen in zdrav.

— **Zastrupil** se je pri Sv. Trojici Franc Ploj, bivši veleposestnik v Gornjem Borčiču. Bil je lastnik lepega, obširnega in rodovitnega posestva, ki je bilo pred sedanjo evropsko krizo vredno nad 60.000 K. Bil je dvakrat oženjen in se je obakrat bogato oženil. Začel je pred nekaterimi leti kupovati, razkosovati in prodajati posestva. Pri teh svojih spekulacijah z zemljišči je prišel v roke brezvestnim individuumom, ki živijo od neumnosti in goljufanja svojega bližnjika, v svoji dobrodušnosti in kratkovidnosti je bil svojim družabnikom večkrat porok in v družbi svojih somišljenikov se je navadil tudi piti. A ti faktorji so pa bili zanj, za njegovo ženo, otroke in posestvo katastrofalni. Lezel je v vedno večje dolgove, tako da je celo pri svoji mali prebrisani sam spoznal, da zanj ni več rešitve. V sedanji veliki denarni krizi je vse pritiskalo nanj, a on ni imel več kje vzeti, da bi potolažil svoje mnogobrojne upnike. Zato se je že 24. decembra l. l. vršila dražba njegovega posestva, a ni bilo nobenega kupca. Zavest, da on, nekdanji kmetski magnat, ne bo več imel lastne strehe, da mu bodo vse prodano in da še bodo mnogi izgubili, ga je gnala v nasilno smrt, zastrupil se je. Zapustil je ubogo vdovo, več neprebrljenih otrok in velikanske dolgove. Samo na njegovi polovici namreč je vknjiženih 54.000 K. Pokojni Fr. Ploj je bil tudi ud ognjegasnega in veteranskega društva pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah.

— **Umril** je v Celju v ponedeljek v 58. letu po daljši bolezni trgovec Milan Hočevr.

— **Več strojarskih pomočnikov iščejo.** K tej notici, ki je bila objavljena v našem listu z dne 19. januarja t. l., dostavljamo, da je ministrstvo za notranje zadeve le opozorilo, da dobe strojarski pomočniki, ki so brez dela, opravilo v tovarni za usnje S. in J. Flesch v Wilhelmsburgu. S to opozoritvijo pa se niso prav v nobenem oziru razveljavila določila cesarskega ukaza z dne 25. julija 1914, drž. zak. št. 155, glede podjetij, ki stoje pod državnim varstvom. Kdor je v takem podjetju zaposlen, ne sme meniti nič tebi nič dela zapustiti ali pa se braniti opravljati delo, sicer ga zadene kazenske posledice, ki so zagrožene v omenjenem cesarskem ukazu.

Srbija.

PROTI SRBIJI SE NI ZAČELO Z NOVO OFENZIVO.

Budimpešta, 19. januarja. »A Nap« pristavlja k poročilu, da so vse vesti o novi ofenzivi na južnem bojišču brez podlage. Razumljiva je sicer nepotr-

pežljivost občinstva, toda vsa ugibanja so neutemeljena, ker samo najvišje vodstvo ali pa nadvojvoda Evgen bi mogel dati pojasnila o akciji na jugu.

FRANCOSKA POMOČ SRBIJI.

Dunaj, 21. januarja. Francoska križarica »Souper« je pripeljala za Srbijo denar, častnike in vojake.

RUSKI CAR ODLIKOVAL SRBSKEGA KRALJA IN PRESTOLONASLEDNIKA.

Niš, 21. januarja. Rusko odposlanišтво je izročilo kralju Petru in prestolonasledniku Aleksandru red sv. Jurija.

Pred odločilnimi dogodki na Francoskem.

London, 21. januarja. Nemci so v Soissonu dobili ojačenja iz Belgije. Njihov pritisk na francosko fronto vedno bolj narašča.

Pariz, 21. januarja. V današnji noči so bile pariške ulice potresene s pozivi za sklep miru.

Rotterdam, 21. januarja. V Parizu se boje velikega nemškega sunka na več točkah. Begunci iz Soissons so povzročili veliko paniko.

Pariz, 21. januarja. Kakor v Londonu, morajo sedaj tudi v Parizu biti ponoči vse luči ugasnjene.

Italijansko strankarsko predsedstvo proli vojski.

Florenca, 21. januarja. Italijansko strankarsko predsedstvo se je izreklo proti vojski. Izvzeta je organizacija, ki se udeležuje hujkanja za vojsko.

Turki poškodovali angleško topničarko.

Carigrad, 21. januarja. Turški glavni stan poroča: Včeraj sporočenega napada nekega angleškega eskadrona na oddelek turške infanterije pri Kerni se je udeležila tudi angleška topničarka »Spiegel«. Turki so jo z ognjem prisilili, da se je umaknila. Topničarka je težko poškodovana. Ubit je poveljnik topničarke, 2 častnika in 17 mož.

— **Ranjeni slovenski vojak umrl v Zagrebu.** V Zagrebu je umrl ranjeni slovenski vojak Ivan Česnik, doma iz Kranjske.

Ljubljanske novice.

Ij **Odlikovan slovenski junak.** Včeraj, v sredo popoldne je gosp. stotnik Schmidt pred zbranim vojaštvom z primernim nagovorom pripel prostaku 17. pešpolka Antonu Drobnič srebro hrobrnostno svetinjo. Imenovani je bil odlikovan, ker je v veliki bitki pri Starem Samboru med najhujšim šrapnelnim ognjem prenesel poveljstvu neke naše artiljerijske baterije

zelo važna poročila. Anton Drobnič je doma iz Dobrege polja pri Velikih Laščah hiš. št. 31.

Ij **Danske papirnate odeje za ranjence.** Zelo nujno se jih potrebuje za tukajšnje ranjence. Porabijo se lahko tudi stari časopisi. Uprava tukajšnjih jetnišnic v deželni sodnji na Miklošičevi cesti št. 9 iskreno prosi, da se ji prinašajo taki stari časopisi ali pa naj se ji sporoči po dopisnici, kam naj se pride po nje. Od svoje strani občinstvu to prošnjo toplo priporočamo. Tudi z drobnim, malenkostnim delom lahko storimo veliko delo, ker potreba je velika.

Ij **Umril** so v Ljubljani: Terezija Cvelbar, mestna uboga, 78 let. — Josipina Okorn, posestnikova hči, 9 mesecev. — Adolf Furlan, c. kr. nadporočnik domobranskega pešpolka št. 5, 29 let. — Karel Lager, pešec domobranskega pešpolka št. 4. — Florijan Šporn, delavec-hiralec, 68 let. — Stanko Blaznik, c. kr. domobranski računski podčastnik, 20 let. — Alojzij Slak, trgovski vajenec, 18 let. — Franc Sommerbauer, pešec 47. pešpolka.

Ij **Domača umetnost.** V izložbenem oknu »Deželnega zavoda za pospeševanje obrti na Kranjskem« je razstavil g. Srečko Magolič nanovo veliko oljnato sliko: »Latermannov drevored«. Slika je dovršen umotvor in pred očuje najpriljubljenejši šetališče Ljubljancanov v jesenskem času. Izvršitev slike je tak, da bi bila v kras tudi najrazkošnejšemu salonu, zlasti pa bi bila pridobitev te slike za kako galerijo slik jako umestna. Zato opozarjamo ne samo občinstvo, temveč tudi druge merodajne kroge na to najnovejšo delo domačega umetnika.

Ij **Nagloma umrl** je včeraj zvečer v Mostah črnovojnik, nadomestni topničar in posestnik v Mostah št. 12 Matjež Blas, podomače Eržen. Zapušča pet otrok. Vojaški pogreb bo jutri, v petek ob 3. uri pop. iz deželne bolnice.

Ij **Umril** je vsled rane, dobljene na bojišču v Karpatih, nadporočnik dom. polka št. 4, revident državnih železnic Leop. Wagner pl. Wagnersheim, svak podpolkovnika Vladimirja Pirnata.

Ij **Kokodajsar.** Zadnji čas je raznim strankam na Viču zmanjkalo, kolikor je nam znano, 25 kokoši. Tako sta izginiti Jakubu Pribošiču 2, Franu Zajcu 3, gosp. Adolfu Hauptmanu 4, Francu Klemenčiču 2 in še nekaterim drugim strankam nekaj kokoši. Policiji so bile te tatvine naznanjene, a je vendar preteklo nekaj časa, predno je prišel kurjak v pest. In po lastni lahkomišelnosti. 16letni Franc Čizman je pobasal neke zadnje kokoši in jo nesel skrito pod suknjičem po cesti. Ko mu je šel nasproti stražnik, je kokoš pod suknjičem zakokodajala, za njo pa Čizman sam. Stražnik kurjega kokodajsanja ni čul, pač pa fantovega, kar se mu je zdelo čudno in je fanta ustavil, češ, zakaj vendar opo- naša kure. Kakor nalašč se zopet oglasi

kokoš pod Čizmanovim suknjičem in fantalin je moral z varnostnim organom na policijsko postajo, kjer so ga zaradi suma kurjih tatvin zaprli. Pozneje so dognali, da je Čizman pokradel vseh 25 kokoši ter jih nosil prodajat na ljubljanski trg branjevki Tereziji Kutnarjevi. In zopet tu je bilo le srečno naključje. Neka gospodinja iz Viča, katera je imela posebno vrsto kokoši, ki so ji bile ukradene, je zapazila, da se nahaja v kurniku Kutnarjeve tudi njena ali vsaj njeni ukradeni kokoši podobna ter jo vprašala, kje jo je kupila. Kutnarjeva je povedala, da ji je to kokoš kakor tudi že več drugih prodal nek mlad fant, ki je bil po popisu podoben Čizmanu. Oškodovanka je zadevo takoj naznanila policiji in tako je prišlo vse na dan, vsled česar so kokodajsarja izročili sodišču, kjer bode jedel namesto kuretnine dva meseca ričet.

Ij **Na včerašnji semenj** so prignali 58t. glav, in sicer 150 konj, 345 volov, 78 krav in 15 telet. Kupčija je bila precej živahna.

Ij **V neki tukajšnji gostilni** je pred par dnevi pozabil nek Dalmatinec torbo, v kateri je bilo svinjsko meso, pomaranče, limone, orehi, ena steklenica z vinom, ena z žganjem in en dalmatinski plašč. Prosi se, odposlati na ime Jure Brolič v bolnišnico v licej.

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja povodom smrti moje ljubljene, nepozabne soproge ter skrbne in predobre matere, gospe

Marije Gologranc

se tem potem pristočno zahvaljujem. Najsrčnejša zahvala tudi vsem preč. gg. duhovnikom, vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, pevcem, darovalcem vencev, sploh vsem in vsakemu, ki so se v tako nepričakovano obilnem številu udeležili pogreba nepozabne rajke. Bog povrni!

Gaberje pri Celju, 15. jan. 1915.

168

Gologranc.

Organist in cerkvenik

se sprejme za takojšnji nastop.
571 Naslov pove uprava »Slovenca«.

Blagajničarka

oziroma kontoristinja, zmožna slovenske in nemške korespondence, strojepisja, slovenske in nemške stenografije išče primerno službo. Naslov pove upravnistvo tega lista pod št. 169. (Znamka za odgovor!)

Bolestnega in globoko užalostenega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem prebridko vest, da je naš iskreno ljubljani, nepozabni in dobri sin, oziroma brat in svak, gospod

Stanko Blaznik

računski podčastnik pri alpskem pešpolku

včeraj, dne 20. t. m. ob 2. uri popoldne po kratki in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v 20. letu starosti, vdan v voljo božjo, blaženo v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega nam pokojnega bo v petek, dne 22. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Stari trg št. 12, na pokopališče k Sv. Križu.

Svete maše za dušo pokojnega se bodo darovale v župni cerkvi Sv. Jakoba in drugih cerkvah.

Nepozabnega nam dragega priporočamo v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 21. januarja 1915.

Lovro Blaznik
oče.

Alojzija Blaznik
mati.

A. Leo Blaznik
župnik v Ameriki
brat.

Pavla omož. Riglar
Erna, Ela in Minka
sestre.

Ivan Riglar
c. kr. poročnik v r.
svak.

Srbski opomin Italiji.

Peterburg, 18. januarja. Kakor poročajo ruski listi, povdarja srbski vladni organ »Samouprava« o priliki italijanskega zasedenja Valone, da to dejstvo niti najmanj ne more spremeniti mednarodnega značaja albanskega vprašanja. Samo skupna volja Evrope bo rešila to zadevo. Navzočnost Italije v Valoni bo brezdvomno pospeševala mir in red v deželi, čemur ni ugovarjati. Srbi pa je trdno prepričani, da Italija najbolje varuje svoje interese, če jih spravi v soglasje z velikimi evropskimi interesi in če se pri uresničevanju svojih zakonitih interesov raje drži prava kakor sile. To garancijo bo imela Srbija, če je Italija prisiljena z obema svojima sosedoma živeti v dobrih odnosih. — Tako »Samouprava«. Sosedu Italije sta Avstrija in Francoska. Zanimivo je, da se Srbija skuša skrivati za naš hrbet, ko noče, da bi samo Italija rešila albansko vprašanje. Uradno je Italija izjavila, da hoče v Albaniji napraviti samo red in mir.

Niš, srbski Bordeaux.

»Nowa Reforma« posnema po belgrajskem listu »Piemont«, ki izhaja zdaj v Nišu: Prebivalci Belgrada, ki se smatrajo za lahkomisljane, in prebivalci v Nišu, ki so resni, praktični in trezni, se med seboj inozemska poslanstva in konzulati, banke, rajo belgrajskih beguncev. Niš tvori zdaj središče vsega srbskega državnega življenja: dvor, vlada, skupščina, ministrstva, inozemska poslanstva in konzulati, barke, belgrajski begunci in begunci iz Šabca in iz drugih severnih krajev dobé komaj za drag denar v zasebnih hišah prenočišče. Prej pozabljeno mesto je zdaj zelo živahno; denarni promet je vedno večji. Skupščina zboruje v poslopju častniškega kluba, in sicer pri zaprtih durih. Najživahnejše je v bazaru. Veliko revežev, beguncev, stanuje v mestu, ki beračijo, Niščani jim pa zapirajo vrata. Mladi častniki, ki nosijo še kadetne uniforme, strogo pazijo, da jih podčastniki in vojaki pozdravljajo. Kavarnice in gostilne, ki jih je zdaj veliko, delajo dobre kupčije, a v njih, kakor v kinu in v gledališču, ne vidiš dosti Niščanov, marveč begunce in častnike. Niške bolnišnice so prenapolnjene z ranjenci. »Niščani zelo čudno postopajo,« piše »Piemont«. Magistratnih ukazov o najvišjih cenah in stanarinah se ne drže, vsled česar so cene živil, obleke itd. tako visoke, da se more pač govoriti o ropanju, ne pa o trgovini.

S črnogorskega dvora.

Iz Rima se poroča, da črnogorski prestolonaslednik Danilo že več mesecev živi v Italiji kot zasebnik — deleč od vojne vihrice. Vzrok temu je spor, ki je iz neznanega povoda nastal med njim in očetom, kraljem Nikolajem.

Današnji Bruselj.

Nekdanji tako lahkoživci Bruselj je postal dolgočasen, tako sodijo tisti, ki so ušli iz Bruslja v London. Dejansko pa v Bruslju o bedi in o revščini ni veliko zapaziti. Kavarnice in gostilne so dobro obiskane. Gledališča delajo dobre kupčije, seveda, med posetniki je veliko nemških častnikov in vojakov.

Jedilni listi izkazujejo meso, prikuho, krompir, zelenjavo, sadje; cene tudi niso vsaj veliko dražje, kakor so bile, še ceneje so nekateri stvari. Primanjkuje le moke in so cene kruha zato precej poskočile in jih ne morejo revnejši zmagati, a zanje skrbe podporne zavodi. Priznati se mora, da dela ni, a zakriviti so to bogatejši sloji, ki so rajši ušli, kakor da bi delale njih tvornice naprej. Kljub temu je v mestu jako živahno od jutra do večera. V mestu je videti veliko nemških vojakov; deloma posadka, deloma vojaki, ki odhajajo in dohajajo z bojišča.

Francoski vojaki pomagajo ranjenim tovarišem.

Strašna noč v Nancyju.

»Daily News« objavljajo poročilo o strašni noči v Nancyju, ki so jo povzročili nemški letalci, metajoč v mesto bombe. Očividci piše: Bival sem v Nancyju. Verujte, kaj takega še nisem doživel. Še zdaj se mi dozdeva, če zvečer pogledam skozi okno, da vidim nad seboj strašne prikazni. Nihče ne pozabi, če čuje kdaj in vidi, kako strašno je to, kadar poka v zraku nad nami.

Stal sem blizu zaloge smodnika, ko je bila pogrnjena v zrak. Ne morem tega strašnega dogodka primerjati s to nočjo. Predstavljajte si mesto, kjer ponoči poka na vseh koncih in krajih. Prebivalci skačejo iz postelj, žene in otroci kriče. Kadar poči, zardeči nebo. Večkrat so ceste svitile kakor podnevi. Strašilo sem videl, ko je plulo nad trgoma Pepimé in Stanislaw. Prva bomba, ki so jo vrgli, poči kakor poči strel puške. Sledilo je ropotanje, da otopi strah vse živce. Komaj se oddahnemo, pa nas pretrese nov, silen udarec pri Couronné. Sledi mu eksplozija, ki pretrese vse hiše. Zdi se nam, da mečejo Nemci svoje velike krogle v sredino mesta, a eksplozije se nam zde tuje, manjka gromenja topov.

Premišljevali ne moremo; že sledi drugi, tretji in četrti pok. Zavrtno je vdrla vojska v mesto. Drdranje v zraku nas kmalu pouči, kje da obstreljujejo. Zrakoplov vrže še štiri bombe, ki jih spremljajo rdeči bliski. Pod našimi nogami se trese zemlja. Končno nastane mir, ljudje se upajo iti zopet na cesto, kjer leži veliko ranjencev.

K Poincarejevemu obisku na fronti.

Milan, 16. jan. Tukajšnji listi poročajo iz Pariza: Predsednik Poincaré je v nedeljo proti večeru s posebnim vlakom odpotoval iz Pariza in v ponedeljek zjutraj dospel v Dünkirchen. Med potjo se mu je pridružil mornariški minister. Iz Dünkirchna je nadaljeval pot na fronto z avtomobilom. Pri K. je stal na neki višini majhen oddelek mornarjev. Kraj je označevala ladijska zastava. Višina je nudila dober pregled vojnih postojank krog in krog. Medtem je krožilo nad višino več francoskih letalcev. Odtod je predsednik nadaljeval pot v glavni stan. Ondi je predsednika sprejel general Foch, nakar se je vršil zajutrek. Takoj nato se je Poincaré odpeljal v stan angleškega generalisima Frencha in imel z njim dolg pogovor, kateremu je prisostvoval tudi angleški maršal princ galleški. Na željo francoskega generalisima Joffréja je predsednik nato prisostvoval paradi malega angleškega vojaškega oddelka, potem pa sprejel več častnikov častne legije in oba angleška zborna poveljnika generala Douglas in generala Smith-Corrien. Nato se je Poincaré peljal v Hazebrouk, kjer so mu priredili sprejem v uradnem poslopju. Potem je predsednik obiskal generala Mauckney v njegovem stanu. Takoj nato se je Poincaré odpeljal proti končnemu cilju svojega potovanja — Arrasu. Tu se mu je nudil strašen prizor. Nemška artilerija je ta dan mesto najstrašneje obstreljevala. Povsodi je vladala največja zmeda in tarnanje. Generalni stan v Arrasu, ki je bil nastanjen v mestni hiši, se je moral premesti, ker je nemški ogenj poslopje popolnoma porušil. Od mogočnega mestnega stolpa ni ostala niti sled. Predsednik si je v spremstvu prefekta, škofa in župana ogledal najbolj poškodovane mestne dele in bil opetovano priča, ko so udarjale nemške granate. V mestu so ostali le stari in bolni ljudje, ki ne morejo hoditi. Predsednik se je mudil v Arrasu dve uri, nato se pa odpeljal v Pariz.

Svetovna vojska. Šesti sešitek z zelo bogato vsebino, ki nudi mnogo izvirnih poročil slovenskih fantov, je ravnokar izšel. Tudi sedmi sešitek bo nadaljeval s popisom bojev med avstrijskimi in ruskimi četami. V njem bodo objavljena zelo zanimiva, ponajveč izvirna, deloma pa tudi najmarkantnejša iz slovenskih dnevnikov in ted-

nikov posneta pisma slovenskih vojakov, ki so se in se še bojujejo v Galiciji. Pisma Kranjcev, Stajercev, Korošcev, Goričanov in Primorcev so zanimivo zbrana, tako da nudi sešitek jasne slike o trpljenju in junaštvu slovenskih vojakov v Galiciji. Pa ne samo to! Iz pisem gleda ljudska duša, in silno zanimivo je iz psihološkega stališča samega prebirati te vrste, napisane mnogo-krat sredi bojnega meteža. Kako čudovito se tu strinjajo sodbe posameznikov o več-sih navidezno malenkostnih stvareh; kako sodijo o Galiciji, o vohunih, o Rusih in o svojih tovariših. Ta sešitek bo lep dokument slovenskega junaštva. Prihodnji sešitek pa bo prinesel životopise padlih slovenskih junakov. Kmalu nato bo prinesla »Svetovna vojska« tudi že obljubljeni zemljevid evropskih bojišč v slovenskem jeziku; ta zemljevid bo nudil še mnogo več, kakor se je prvotno poročalo in se bo zato zaračunal naročnikom »Svetovne vojske« posebej z 1 krono in se ne bo štel v sešitke. Sam zase kupljen bo pa veljal zemljevid 3 K. »Svetovna vojska« se naroča v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Služba organista in cerkvenika

se odda na M. rni, Dolenjsko. Plača dobra. Ozi-ralo se bo le na lastnoročno spisane prošnje. Kranjci imajo prednost. 1562

Oučjo volno

kupuje po najvišji ceni 134

V. ČRNILEC, Naklo pri Kranju.

Proda se enonadstropna

z vrtom. Več se izve na Trnovskem pristanu št. 16. 103

Na najvišje povelje Njegovega c. in kr. Hrostoškega Veličanstva.

Izvanredna c. kr. državna loterija

za vojnopreskrbniške namene.

Ta denarna loterija vsebuje 21.146 delčkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitnik znaša 200.000 kron.

Srečkanje se vrši javno na Dunaju 28. januarja 1915.

Srečka stane 4 krome.

Srečka se doba pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju III. Vredere Zolamtsstraße 3. v loterijskih ko-
lekturah, tobarnih tržnicah, davčnih, poštah, brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Igralni načrti
za kupce zastoj. Srečka se pošilja poštne prosto.

Od general. ravnateljstva državne loterije za dobrodelne dohoditke (erije).

3429 10

THE VERA American Shoe

za gospode in dame
so dospeli iz Amerike.

Moderno
priležno
lično
ceno
trpežno

Edina prodaja:

čevljarica

J. Szantner

Ljubljana

Selenburgova ulica 4

Made by
Rice & Hutchins
Boston, Mass. U.S.A.

